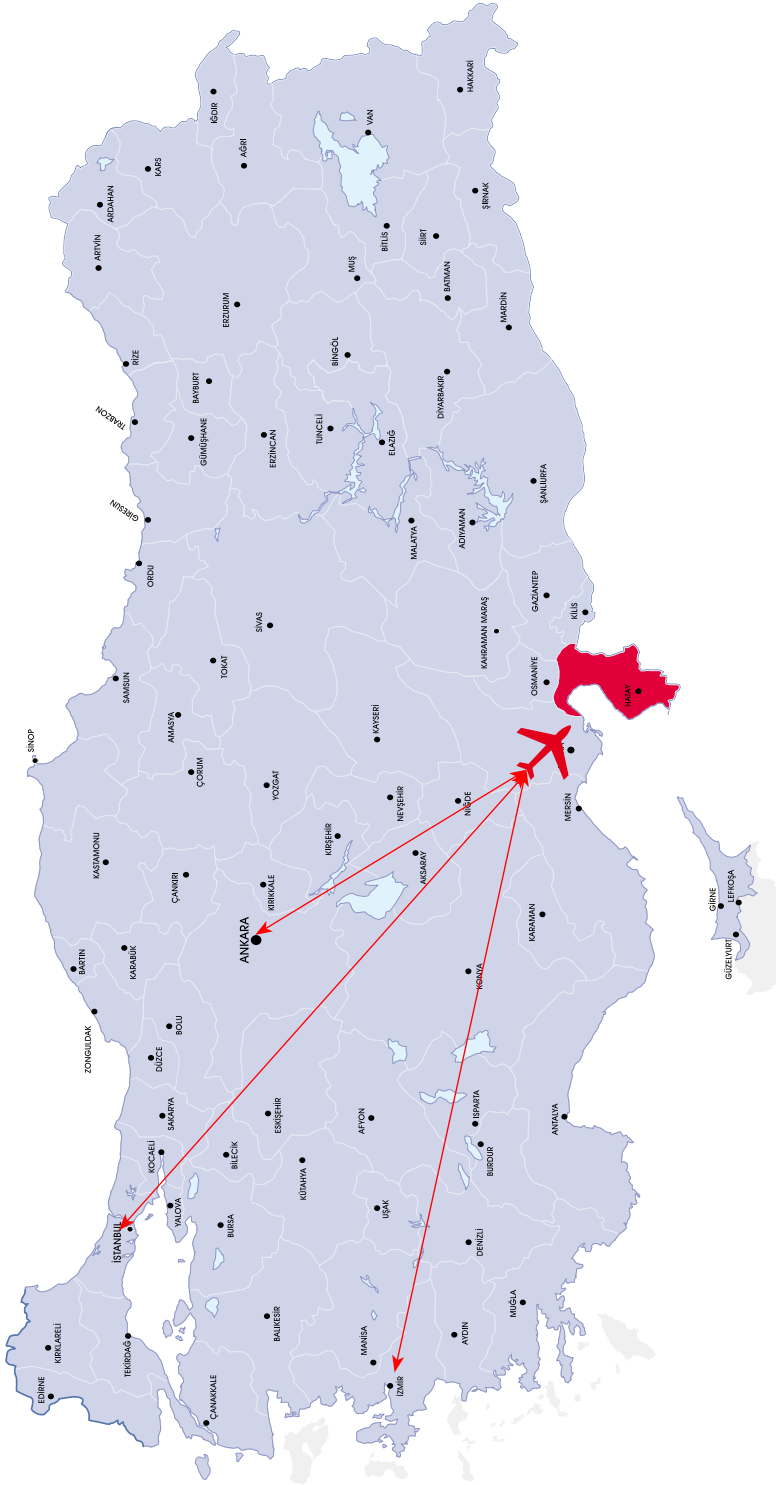
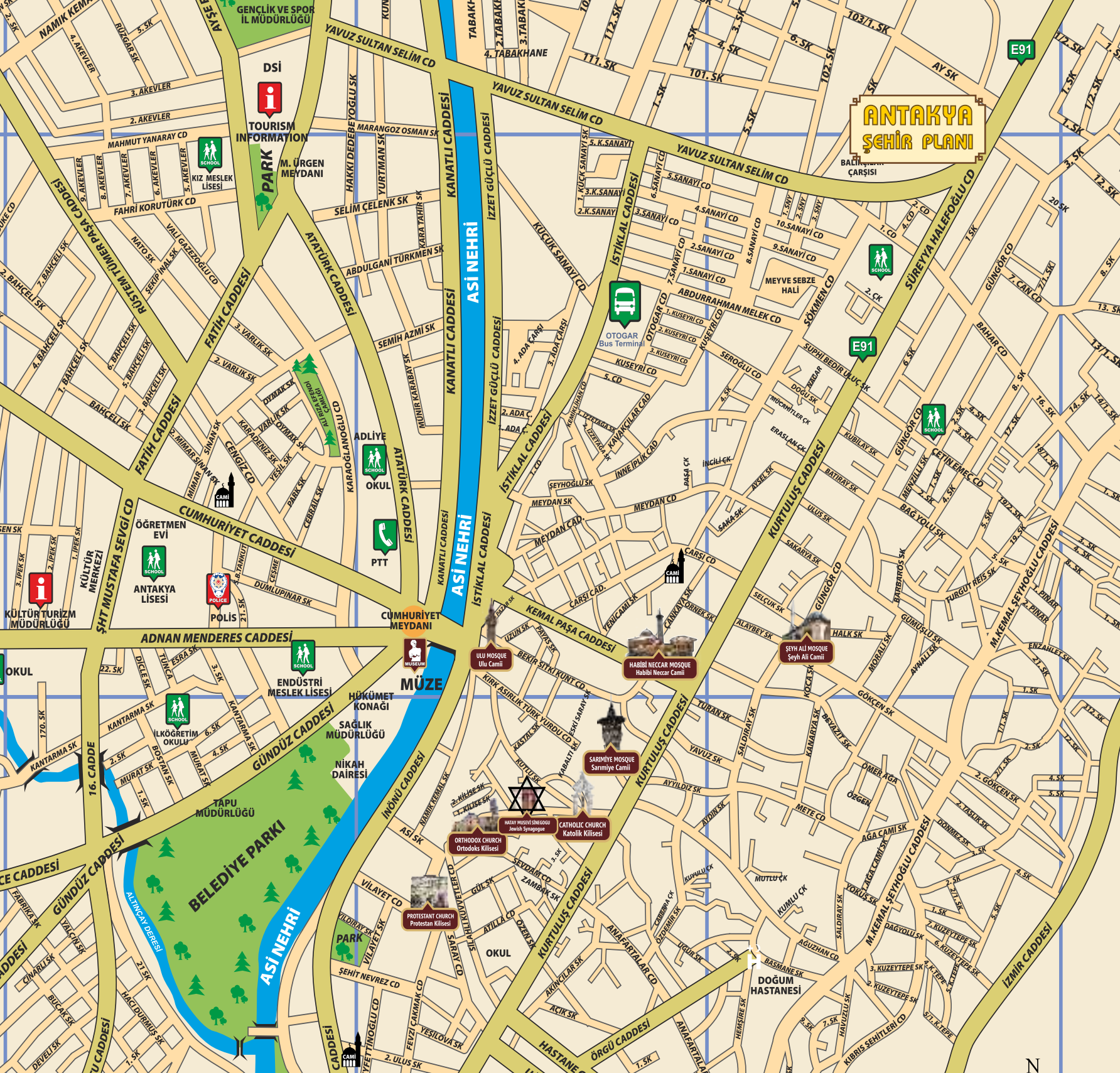

T.C.
HATAY VALİLİĞİ

Hatay

T.C.
HATAY VALİLİĞİ
Yayın No: 3

www.hatay.gov.tr

ISBN

YAYIN KURULU

Ali ARSLANTAŞ
Altınözü Kaymakamı

Cafer TULMAÇ
İl Millî Eğitim Müdürü

Mehmet BOYACIOĞLU
İl Planlama ve Koordinasyon Müdür V.

Emrullah AY
Stratejik Yönetim, AB ve Proje Koordinasyon Bürosu
(Proje Koordinatörü)

EDİTÖR
Hüseyin ŞAHİN
İl Özel İdare Genel Sekreter Yardımcısı

FOTOĞRAFLAR
Hüseyin TÜRK

Pozitif Matbaa
Tel: 0312 397 00 31 · Faks: 0312 397 86 12
pozitif@pozitifmatbaa.com

Hatay

TÜM
ZAMANLARIN
GÖZDESİ

SUNUŞ..... 11**1. PRATİK BİLGİLER**

- Acil telefonlar 14
- Önemli telefonlar..... 14
- Otobüs İşletmeleri 15
- Havayolu İşletmeleri 15
- Turizm Acenteleri..... 15
- Taksi (Şehiriçi) 16
- Hediyeelik eşya 16
- Baharatçılar 16
- İpekçilik 16
- Restoranlar 17
- Konaklama 18
- Bunları yapmadan dönmeyin 22

2. GENEL BİLGİLER

- 1. İdari Yapısı 26
- 2. Coğrafi Yapısı 26
- 3. Ekonomik Yapısı..... 28
- 4. Tarihi 29

3. TURİSTİK YERLER

- 1. Habib Neccar Camii..... 36
- 1. St. Pierre Kilisesi 40
- 2. Haron Cehennem Kayıkçısı 42
- 3. Kurtuluş Caddesi..... 43
- 4. Ulu Cami..... 44
- 5. Antakya Surları..... 45
- 6. Katolik kilisesi 45
- 7. Havra..... 46
- 8. Vakıflı Ermeni Kilisesi 46
- 9. Ortodoks kilisesi..... 47
- 10. Protestan Kilisesi..... 47
- 11. Uzun Çarşı 48
- 12. Arkeoloji Müzesi..... 50
- 13. Harbiye..... 56
- 14. Su yollara – Trajan Su Kemerleri 57
- 15. Samandağ - Çevlik 57
- 16. Hamamlar 58
- 17. Hanlar..... 59
- 18. Titus Tüneli..... 60
- 19. Kaya Mezarları..... 60
- 20. Dor Mabedi..... 61
- 21. Barlaam Manastırı..... 61
- 22. St. Simeon Manastırı..... 61

- 23. Hz. Hızır Makamı..... 62
- 24. Bayezid-i Bestami Makamı 63
- 25. Tell Atçana Höyüğü..... 64
- 26. Kızlar Sarayı 64
- 27. Hıdırbey Asırlık çınar..... 65
- 28. Bakras Kalesi..... 65
- 29. Sokollu Külliyesi..... 66
- 30. Sarı Selim Camii 66
- 31. Koz Kalesi 67
- 32. Kanuni Sultan Süleyman Kervansarayı..... 67
- 33. Darb-ı Sak Kalesi..... 68
- 34. Cin Kulesi..... 68
- 35. Payas Kalesi..... 68
- 36. Yenişehir gölü..... 69
- 37. Sarıseki Mağarası 69
- 38. Karamağara..... 69
- 39. Sincan mağarası..... 69
- 40. Kasım Bey Camii 70
- 41. Tekkoz Kengerlidüz tabiat koruma alanı 70
- 42. Arsuz 71
- 43. İsos 71
- 44. Kinet Höyük 71
- 45. Demirkapı 73
- 46. Meryemana Suyu 73
- 47. Demirköprü..... 73
- 48. Eski Antakya Evleri..... 74

4. HATAY MUTFAĞI

- 1. Hatay Mutfağı..... 78
- 2. Hatay Mutfağının önemli yemekleri 79
- 3. Geleneksel el sanatları..... 80

5. İLÇELER

- 1. İskenderun..... 84
- 1. Altınözü 86
- 2. Belen 87
- 3. Dört Yol 88
- 4. Erzin 89
- 5. Hassa 90
- 6. Kırıkhan 91
- 7. Kumlu 92
- 8. Reyhanlı 93
- 9. Samandağ..... 94
- 10. Yayladağı 95

Eski Antakya Evleri

Pratik Bilgiler

ACİL TELEFONLAR

Yangın İhbar.....	110
Polis İmdat.....	155
Trafik İmdat.....	154
Jandarma İmdat.....	156
Elektrik Arıza.....	186
Su Arıza.....	185
Telefon Arıza.....	121
Bilinmeyen Numaralar.....	11818-11880
Vergi Danışma.....	189
Alo Zabıta.....	153
Alo Valilik.....	179
Cenaze Hizmetleri.....	188
Alo Tüketici.....	175
Orman Yangın.....	177
Sağlık Danışma.....	184
Emniyet Danışma.....	174

ÖNEMLİ TELEFONLAR

Hatay Valiliği.....	(0 326) 214 62 15
İl Emniyet Müdürlüğü.....	(0 326) 223 92 43
Cumhuriyet Başsavcılığı.....	(0 326) 214 25 64
İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü.....	(0 326) 214 92 17
Antakya Turizm Danışma Bürosu.....	(0 326) 216 60 98
Arkeoloji Müzesi Müdürlüğü.....	(0 326) 214 61 68
Antakya Belediye Başkanlığı.....	(0 326) 214 91 90
Otogar.....	(0 326) 227 07 40
THY Havaalanı Şubesi.....	(0 326) 235 13 00
İl Halk Kütüphanesi.....	(0 326) 216 10 88
Sağlık Müdürlüğü.....	(0 326) 216 06 32
Devlet Hastanesi.....	(0 326) 227 15 65
SSK Hastanesi.....	(0 326) 221 60 90
Doğum evi.....	(0 326) 214 61 70
Mustafa Kemal Üniversitesi.....	(0 326) 221 33 17-18
İl Özel İdare Müdürlüğü.....	(0 326) 214 03 30
Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü.....	(0 326) 213 70 66
Antakya Ticaret ve Sanayi Odası.....	(0 326) 216 58 00
Antakya Ticaret Borsası.....	(0 326) 214 45 94
121. Jandarma Er. Eğt. Alay K.....	(0 326) 223 36 66
Garnizon Komutanlığı.....	(0 326) 216 05 58
İl Jandarma Komutanlığı.....	(0 326) 221 02 98
İskenderun Belediyesi.....	(0 326) 613 49 90
İskenderun Cumhuriyet Başsavcılığı.....	(0 326) 614 22 99
İskenderun Emniyet Müdürlüğü.....	(0 326) 613 75 38
İskenderun Ticaret ve Sanayi Odası.....	(0 326) 614 12 92
İskenderun Turizm Danışma Bürosu.....	(0 326) 614 16 20

OTOBÜS İŞLETMELERİ

Has Turizm.....	(0 326) 444 06 31
Jet Turizm.....	(0 326) 227 63 04
Günsas Turizm.....	(0 326) 227 02 88
Hatay Öztur.....	(0 326) 227 01 31
Nur Seyahat.....	(0 326) 227 08 10
Güney Akdeniz Seyahat.....	(0 326) 444 44 07
Hidayet Turizm.....	(0 326) 227 44 48
Özkaymak Seyahat.....	(0 326) 227 50 11
Can Turizm.....	(0 326) 227 02 21
Öz Diyarbakır.....	(0 326) 444 21 00
Best Van Tur.....	(0 326) 444 00 65
Kanberoğlu.....	(0 326) 227 26 59
Lider Bingöl.....	(0 326) 227 26 59
Kent Turizm.....	(0 326) 444 02 88
Elazığlılar.....	(0 326) 444 44 23
Özlem Cizre Nuh.....	(0 326) 444 47 73
Hatay Hediye Sen Turizm.....	(0 326) 227 41 44
Güven Turizm.....	(0 326) 227 26 59
Özlem Bingöl.....	(0 326) 227 26 59
Özhan Turizm.....	(0 326) 227 30 03
Güney Tur.....	(0 326) 227 00 33
Hatay Metro Turizm.....	(0 326) 227 18 50
THY Havaalanı.....	(0 326) 235 13 00

HAVAYOLU İŞLETMELERİ

THY.....	(0 326) 235 13 14
Anadolu Jet.....	(0 326) 235 13 14
Pegasus.....	(0 216) 588 86 81
Sun Express.....	(0 242) 310 27 72

TURİZM ACENTELERİ - TUR ŞİRKETLERİ

Abba Tur / Antakya.....	(0 326) 216 25 00
Alnaz Turizm / Antakya.....	(0 326) 213 72 63
Ant-Tur Turizm / Antakya.....	(0 326) 214 94 97
Casmin Turizm / İskenderun.....	(0 326) 617 80 77
Dolgun Turizm / Antakya.....	(0 326) 214 25 60
Dolgun Turizm / Reyhanlı.....	(0 326) 413 69 55
Gökmai Turizm / Antakya.....	(0 326) 216 51 19

Hendem Turizm / İskenderun.....	(0 326) 614 01 76
İsa Baba Turizm / Antakya.....	(0 326) 216 66 90
İskenderun Koşar Turizm / İskenderun.....	(0 326) 615 86 85
Kafkas Turizm / Antakya	(0 326) 225 38 38
Keşif Tour / Antakya.....	(0 326) 216 05 18
Nerpa Turizm / İskenderun	(0 326) 614 49 07
Runonca Turizm / Antakya	(0 326) 215 72 06
Renda Tia Turizm / Samandağ.....	(0 326) 512 58 29
Renda Tia Turizm Acentesi / İskenderun	(0 326) 613 83 83
Titus Turizm / Antakya	(0 326) 213 91 41
Astur Seyahat Acentesi / Samandağ	(0 326) 512 15 06

TAKSİ (Şehiriçi)

Akdeniz Taksi / Şükrü Güçlü Blv. Antakya	(0 326) 223 77 80
Ata Taksi / İstiklal Cad. Antakya	(0 326) 215 55 67
Bulvar Taksi / A. Fitnat Hanım Cad. Antakya.....	(0 326) 215 25 59
Cumhuriyet Taksi / Cumhuriyet Cad. Antakya	(0 326) 215 25 57
Dönmez Taksi / Osman Gazi Cad. İskenderun	(0 326) 613 28 16
Sahil Taksi / Z. Gökalp Cad. İskenderun	(0 326) 613 88 11

HEDİYELİK EŞYA

Ayışığı Ticaret / Yeni Sanayi Sitesi 74/A Antakya	(0 326) 221 08 49
Büyükaşık / Abacılar Çarşısı Antakya	(0 326) 213 44 94
Hac Malzemeleri / Kurtuluş Cad. No:113 Antakya	(0 326) 212 19 76
Ya-Pa Çocuk / Harbiye Cad. No:27 Antakya	(0 326) 214 52 60
Nazenin Hediyelik Eşya / Gökalp Cad. İskenderun ..	(0 326) 612 09 89
Sapphire Home Art / Gökalp Cad. İskenderun	(0 326) 617 45 50
Vera Gümüşçülük / İskele Cad. No:20 Samandağ	(0 326) 512 45 77

BAHARATÇILAR

Akıngündüz Hübbezoğlu / Meydan Cad. No: 104 Antakya..	(0 326) 215 12 55
Cezairlioglu Ticaret / Ulu cami Cad. İskenderun	(0 326) 614 32 42
Doğanın Elinden / Yavuz Selim Cad. Antakya.....	(0 326) 225 32 30
Duycan Baharatları / Şükrü Kanatlı Cad. No:65 Antakya...	(0 326) 231 42 18
Esmergil Baharatları / Reyhanlı Yolu 6. km Antakya.....	(0 326) 234 56 56
Nur Şifalı Bitkiler / Karaoğlu Cad. Sultan Apt. Antakya	(0 326) 214 90 35
Salih Baharatçılık / Meydan Dokumacılar Çarşısı Antakya.....	(0 326) 215 17 61
Hacıoğlu Baharat / Belediye Pasajı No:16 İskenderun.....	(0 326) 614 11 27
Nur Baharat / Kanatlı Cad. Belediye Psj. İskenderun.....	(0 326) 617 25 00

İPEKÇİLİK

Yılmaz İpekçilik / Ürgen Cad. No:89 Harbiye	(0 326) 231 43 75
Bahtiyar İpekçilik / Hürriyet Cad. No:26 Antakya.....	(0 326) 212 16 22
Arat İpekçilik / Atatürk Cad. Samandağ	(0 532) 651 93 76

RESTORANLAR

Antakya Evi Restoran / Silahlı Kuvvetler Cad. No:3 Antakya..	(0 326) 214 13 50
Sveyka Restoran / Kurtuluş Cad. No:58 Antakya.....	(0 326) 213 39 47
Anadolu Restoran / Saray Cad. 30/A Antakya	(0 326) 215 33 35
Sultan Sofrası Restoran / İstiklal Cad. No:18 Antakya.....	(0 326) 214 46 25
Yaman Restoran / Atatürk Mah. Lazkiye Cad.No:33 Antakya ..	(0 326) 223 30 20
Hidro Tesisleri / Çağlayan Mah. Ürgen Cad. No:48 Harbiye	(0 326) 231 40 06
Kervan Restoran / Ürgen Cad. Harbiye	(0 326) 231 63 63
Kule Restoran / Kariyer Mah. Ürgen Cad. No:45 Harbiye	(0 326) 231 30 92
Boğaziçi Restoran / Ürgen Cad. Şelale Karşısı Harbiye	(0 326) 231 31 31
The Liwan Restoran / Silahlı Kuvvetler Cad. No:5 Antakya..	(0 326) 215 77 77
Leban Cafe&Restoran /	(0 326)213 42 55
Gazipaşa Cad. No:5 Ortodoks Kilisesi Yanı Antakya	
Crik Crak Cafe&Restoran.....	(0 326) 215 19 66
İnönü Cad. Hocaoglu Apt. Zemin Kat Antakya	
Cabaret Cafe&Restoran	(0 326) 215 55 41
Hürriyet Cad. Ortodoks Kilisesi Karşısı No:26 Antakya	
Antik Beyazıt Restoran / Hükümet Cad. No:4 Antakya.....	(0 326) 216 29 00
Han Restoran / Hürriyet Cad. No:17/C Antakya.....	(0 326) 215 85 38
Venedik Restoran / Atatürk Cad. No:9 Harbiye/ Antakya	(0 326) 231 33 73
Hasan Baba Restoran /	(0 326) 613 27 25-614 60 76
Ulu Cami Cad. No:35 İskenderun	
Göl Gazinosu / Yenişehir Mah. Abdurrazzak Altan Cad. Reyhanlı	(0 326) 413 11 65

Tuzda Tavuk

KONAKLAMA TESİSLERİ**Antakya Ottoman Palace(0 326) 255 16 16**

Sultanlı Köyü Uydu Kent Mah. Antakya

www.antakyaottomanpalace.com

Büyük Antakya Otel(0 326) 213 58 58 (10 Hat)

Atatürk Cad. No:8 Antakya

www.buyukantakyaoteli.com

Anemon Otel.....(0 326) 221 80 80

Atatürk Bulvarı No:114 Antakya

Orontes Otel.....(0 326) 214 59 31 (3 Hat)

www.oronteshotel.com

İstiklal Cad. No:58 Antakya

Antik Beyazıt Otel..... (0 326) 214 43 04-216 29 00

Hükümet Cad. No:4 Antakya

www.antikbeyazitoteli.com

Savon Hotel..... (0 326) 214 63 55-214 37 41

Kurtuluş Cad. No:192 Antakya

www.savonhotel.com

The Liwan Hotel.....(0 326) 215 77 77

Silahlı Kuvvetler Cad. No:5 Antakya

C.T.T.Ceylan Otel.....(0 326) 213 56 90

Otogar Cad. No:27 Antakya

Antik Grand Hotel.....(0 326) 215 75 75

Hürriyet Cad. No:18 Antakya

www.antikgrand.com

Hotel Güney(0 326) 214 97 13 (3 Hat)

İstiklal Cad. No:24 Antakya

www.guneyotel.com

Onur Hotel.....(0 326) 216 22 11

İstiklal Cad. No:10 Antakya

www.onurhotels.com

Yaman Otel (0 326) 223 64 00-223 50 50

Atatürk Mah. Lazkiye Cad. No:33 Harbiye Yolu Antakya

www.yamanotel.com

Grand Boğaziçi Otel (0 326) 231 31 31-231 66 01

Defne Mah. Ürgen Cad. Şelale Karşısı Harbiye/Antakya

Büyük Özcihan Otel..... (0 326) 231 67 17-19

Hürriyet Mah. Atatürk Cad. No:15 Harbiye/Antakya

www.ozcihan.com

Çağlayan Otel.....(0 326) 231 40 11-231 42 69

Çağlayan Mah. Ürgen Cad. No:6 Harbiye/Antakya

Defne Prenses Otel (0 326) 231 62 58-231 63 58

Çağlayan Mah. Celal Atık Cad. Harbiye/Antakya

www.defneprensesotel.com

Gökçen Otel(0 326) 225 22 11

Yavuz Sultan Selim Cad. 105. Sok. No:3 Antakya

Hidro Otel..... (0 326) 231 40 06-231 46 57

Çağlayan Mah. Ürgen Cad. No:48 Harbiye/Antakya

www.hidrotesisleri.com

Büyük Çınar Otel.....(0 326) 231 40 14

Çağlayan Mah. Ürgen Cad. No:14 Harbiye/Antakya

BYS Narin Hotel(0 326) 216 75 00

Atatürk Cad. No:11 Antakya

www.narinhotel.com

Ontur Otel.....(0 326) 616 24 00 (10 Hat)

Muammer Aksoy Cad. No:8 İskenderun

Sun Inn Otel..... (0 326) 613 55 00-613 00 99

Muammer Aksoy Cad. No:31 İskenderun

Cabir Otel (0 326) 612 33 91-614 80 81

Ulu Cami Cad. No:16 İskenderun

As Ercan Otel(0 326) 658 23 60

Madenli Beldesi Akdeniz Cad. No:12 İskenderun

İmrenay Otel.....(0 326) 613 21 17 (3 Hat)

Ş. Pamir Cad. No:5 İskenderun

İsoss Otel.....(0 326) 642 75 48

İskenderun-Arsuz Yolu 12. km İskenderun

Öz Gümüş Otel..... (0 326) 643 26 26-643 30 80

Gözcüler Beldesi Altınkent Mevkii Arsuz/İskenderun

Çınar Otel(0 326) 643 22 01

Sami Oytun Cad. Arsuz/ İskenderun

Maksu Pansiyon(0326) 643 22 11

Sami Oytun Cad. No:54 Arsuz/ İskenderun

Arsuz Otel.....(0 326) 643 24 44 (4 Hat)

Atatürk Meydanı No:2 Arsuz/ İskenderun

Club Casmin.....(0 326) 642 81 25

İskenderun-Arsuz Yolu 8. km İskenderun

Hataylı Otel..... (0 326) 614 15 90-614 72 44

Mete Aslan Bulvarı Osmangazi Cad. No:2 İskenderun

Kolej Kent Güralp Dinlenme Tes.	(0 326) 641 65 75
Övündük Mah. T.M.O. Cad. No:30 Karaağaç/ İskenderun	
Aykut Palace	(0 326) 613 53 53
Çay Mah. Ulu Cami Cad. 98. Sok. İskenderun	
Seyran Otel	(0 326) 447 50 34-447 54 70
Sarımazı Mah. Girne Cad. No:57 Sarımazı/Belen	
Kamelya Otel	(0 326) 447 54 91
Derebahçe Mah. Girne Cad. No:12 Belen	
Kutlubay Otel	(0 326) 755 40 00
Atatürk Cad. No:45/A-B Payas/Dört Yol	
Hamamat Otel	(0 326) 464 10 50
Kırıkhan-Reyhanlı Otoyolu Üzeri 24. km Kumlu	
Akdeniz Oteli	(0 326) 212 45 85
İstiklal Cad. Antakya	
Aydın Pansiyon	(0 326) 594 91 83
Çevlik/Samandağ	
Barı Kan Dinlenme Tesisleri	(0 326) 512 89 91
Deniz Sitesi Samandağ	
Benjamin Pansiyon	(0 326) 594 90 86
Çevlik Tatil Köyü Samandağ	
Beyaz Muhteşem	(0 326) 594 90 07
Çevlik/Samandağ	
Bilinç Aile Pansiyonu	(0 326) 643 20 74
Akdeniz Mah. Arsuz	
Derya Pansiyon	(0 326) 594 91 84
Çevlik Tatil Köyü Samandağ	
Gökkuşaklı Dinlenme Tesisleri	(0 326) 565 15 89
Meydan Köyü/Samandağ	
Grand Kavak Otel	(0 326) 212 71 71
İstiklal Cad. Antakya	
Harbiye Oteli	(0 326) 231 42 12
Çağlayan Mah. Ürgen Cad. Harbiye	
Hotel Çınar	(0 326) 231 40 14
Çağlayan Mah. Ürgen Cad. Harbiye	
Hotel İnciler	(0 326) 617 20 00
Raif Paşa Cad. İskenderun	
Hotel Onur	(0 326) 216 22 10
İstiklal Cad. Antakya	

Hotel Orantes	(0 326) 214 59 31
İstiklal Cad. Antakya	
Hotel Sara	(0 326) 231 33 80
Çağlayan Mah. Harbiye	
Hotel Saray	(0 326) 214 90 01
Hürriyet Cad. Antakya	
Hotel Yükselen	(0 326) 617 28 23
N. Kemal Cad. İskenderun	
Huzur Aile Pansiyonu	(0 326) 231 26 90
Çağlayan Mah. Ürgen Cad. Harbiye	
Jasmin Otel	(0 326) 214 35 30
İstiklal Cad. Antakya	
Kardeşler Pansiyon	(0 326) 594 59 49
Çevlik/Samandağ	
Kavaklı Aile Pansiyonu	(0 326) 643 20 25
Cumhuriyet Cad. Arsuz	
Manolya Otel	(0 326) 594 90 60
Çevlik Tatil Köyü Samandağ	
Onbaşılar Otel	(0 326) 512 34 32
Uğur Mumcu Cad. Samandağ	
Onur Otel	(0 326) 216 22 10
İstiklal Cad. Antakya	
Otel Açıklık	(0 326) 617 37 32
Ş. Pamir Cad. İskenderun	
Otel Altındişler	(0 326) 617 10 11
Ş. Pamir Cad. İskenderun	
Otel Ceylan	(0 326) 213 09 61
Otogar Cad. Antakya	
Otel Güney	(0 326) 214 97 13
İstiklal Cad. Antakya	
Şeker Palas Oteli	(0 326) 215 16 03
İstiklal Cad. Antakya	
Yapar Palas Otel	(0 326) 594 91 29
Çevlik Tatil Köyü Samandağ	
Yeşilova Otel	(0 326) 215 67 21
İstiklal Cad. Antakya	
Yücel Pansiyon	(0 326) 594 92 23
Çevlik/Samandağ	

BUNLARI YAPMADAN DÖNMEYİN

Hız. İsa'ya inananlara Hristiyan adının verildiği, dünyanın ilk mağara kilisesi ve Hristiyanların hac yeri olan St. Pierre Kilisesi'ni gezebilirsiniz.

Bir hoşgörü sembolü olan Habib-i Neccar Camisini gezebilir, dinler tarihinde yolculuk edebilirsiniz.

Şehre tamamen hâkim olan şehir surlarından hem kentin hem de Amik Ovası'nın muhteşem manzarasını izleyebilirsiniz.

Roma mozaiklerini barındıran Mozaik Müzesi'ne gelip, mozaiklerin mitolojik öykülerini dinleyebilirsiniz.

Yöre insanının günlük yaşamını görmek için tarihi Uzun Çarşı'da yürüyebilir ve alışveriş yapabilirsiniz.

İpek Dokuma Ürünleri

Psykheler Kayığı Mozağı

Sevgi, barış ve hoşgörüü temsil eden kentte Cami ve Kiliseleri ziyaret edebilirsiniz.

Antakya'nın eski ve dar sokaklarında dolaşırken, geçmişini tekrar yaşayabilirsiniz.

Apollon'un Daphne'ye aşık olduğu, ancak Toprak Ana'nın onu defne ağacına dönüştürdüğü yer olan Harbiye'de yöresel yemeklerden yiyebilir, yontu heykel ve el dokuması ipek eşyalardan alabilirsiniz.

Antioch kentinin limanı olan Seleucia Pieria'da taze balık

yiyebilir, bir mühendislik harikası olan kaya mezarlarını ve Titus Tünelini gezerken doğa yürüyüşleri yapabilirsiniz.

Eğer doğa tutkunuysanız Batıayaz ve Soğukoluk yaylalarında dinlenip, doğayla baş başa kalabilirsiniz.

Batıayaz Yaylası

Mimar Sinan'ın önemli eserlerinden Sokollu Mehmet Paşa Külliyesi'ni gezebilir, Büyük İskender tarafından kurulan İskenderun Arsuz'da denizin keyfini çıkararak, tatil yapabilirsiniz.

El Yapımı Cam Ürünü

El Yapımı Heykeller

Harbiye'den el dokuması ipek, taş heykel; Antakya'dan defne sabunu, antik gözyaşı ve parfüm şişesi; Altınözü'nden hasır sepet alabilirsiniz.

Reyhanlı Yenişehir Gölü'nde meşhur tuzda tavuk yiyebilir, Atçana höyüğünü gezebilirsiniz.

Uzun Çarşı

*Eski Antakya'nın Genel Görünümü
ve Habib-i Neccar Camii*

Genel Bilgiler

İdari Yapı

Hatay, İ.Ö. 300 tarihinde Seleukos tarafından "Antiokheia" adıyla kuruldu İ.Ö. 64 yılında serbest şehir statüsü ile Roma İmparatorluğu'na katılan Antakya, imparatorluğun Suriye eyaletinin başkenti oldu. Hatay, İslam dönemi, Bizans dönemi, Haçlılar ve Selçuklular döneminde de önemli bir merkezdi.

1516 yılında Yavuz Sultan Selim'in Mısır seferi sırasında Osmanlı hakimiyetine giren Hatay, dört asır Osmanlı hakimiyetinde, Halep vilayeti merkez sancağına bağlı bir "kaza merkezi" olarak yönetilmiştir. Birinci Dünya Savaşı sonrası belli bir dönem Fransız işgalinde kalan Hatay, 7 Temmuz 1939'da Anavatana katılmıştır.

Hatay'da, merkez ilçe (Antakya) dahil 12 ilçe, ve bunlara bağlı, 76 belediye ve 362 köy bulunmaktadır. İlin nüfusu yaklaşık 1 milyon 500 bindir.

Coğrafi Yapı

Hatay Akdeniz Bölgesi'nin doğusunda yer alan bir sınır ilidir. Yüzölçümü 5 bin 403 kilometrekaredir. Denizden yüksekliği yaklaşık 80 metre olan il; doğudan ve güneyden Suriye, kuzeydoğudan Gaziantep'in İslâhiye ilçesi, kuzey ve kuzeybatıdan Osmaniye, Adana'nın Ceyhan ve Yumurtalık ilçeleri, Batıdan ise İskenderun Körfezi ile çevrilidir.

Hatay Türkiye'nin sismik bölgelendirme haritasında 1. derece (tehlikeli) deprem bölgesi içinde yer alır. Antakya ve çevresinde son 2000 yılda büyük ve yıkıcı depremler meydana gelmiştir.

Hatay'ın yeryüzü şekillerinin ana çizgilerini Doğu Toroslar meydana getirir. Hatay il alanının yüzde 46'sı dağlarla, yüzde 34'ü ovalarla ve yüzde 20'si de platolarla kaplıdır.

Halk arasında Gavur Dağı da

denilen Amanos Dağları'nın Hatay ili içindeki uzunluğu 175 km. ve genişliği 15-30 km. arasında değişmektedir. Bu dağların üzerindeki en önemli geçit, Elmadağ üzerindeki 684 rakımlı Belen Geçidi'dir.

Hatay, Asi Nehri, Karasu ve Afrin çayı olmak üzere belli başlı 3 önemli akarsuya sahiptir. Asi, Lübnan'dan doğar, Suriye'yi geçtikten sonra Türkiye'ye girer. Nehrin toplam uzunluğu 380 km, il sınırları içindeki uzunluğu 94 km civarındadır. Hatay'ın en önemli akarsuyu olan Asi, Samandağ yakınlarında bir delta oluşturarak Akdeniz'e dökülür.

Akdeniz'in kuzeydoğu uzantısı olan İskenderun Körfezi, Hatay'ın batısını Güvercinkaya'dan başlayarak Erzin'e kadar kuşatır. Körfez ilde yaklaşık 152 km.lik bir kıyı meydana getirir. Akdeniz'in bu kısımlarında suyun ortalama sıcaklığı 22,2 °C'dir. Kıyı şeridindeki plajlar, ülke turizmi açısından son derece önemlidir.

İKLİM ÖZELLİKLERİ:

Hatay'da Akdeniz iklimi hakimdir. Akdeniz ikliminde yazlar sıcak ve kurak, kışlar ise yağışlı ve ılık geçer. Merkez ilçede yılın 148 günü açık, 157 günü bulutlu, 60 günü kapalı geçmektedir.

BİTKİ ÖRTÜSÜ (Flora): Hatay ilinin bitki örtüsünü ormanlar ve Akdeniz bitki örtüsü olan makiler oluşturur. Maki çeşitleri 4-5 metre boyunda, sert ve tüylü yapraklı bitkilerdir. İlin ormanları daha ziyade Amanos Dağları ile Keldağ'da bulunur.

YABAN HAYVANLARI

(Fauna): Hatay, yaban hayvanları bakımından oldukça zengin türlere sahiptir. Amanos ormanlarında domuz, çakal, tavşan, sincap, boz ayı, kurt, çizgili sırtlan, karaca, vaşak, sansar, oklu kirpi gibi hayvanlar bulunmaktadır. Ayrıca, güzel sesi dolayısıyla, halk arasında Arap Bülbülü adı verilen, kafeste beslenerek evcilleştirilen orijinal bir kuş türü vardır.

Antakya'nın genel görünümü

Ekonomik Yapı

Hatay'ın ekonomisi çeşitli sektörlerle dayalı olarak gelişme göstermiştir. Hatay'da tarımın önemli bir yeri olduğu kadar ticaret ve sanayi de belirli bir ağırlığa sahiptir. Dokuma, giyim, ayakkabı sanayii, orman ürünleri ve mobilya sanayi, metal ve metal eşya sanayi grubunun da il sanayisi içerisinde önemli yeri bulunmaktadır. 70'li yıllarda kurulan Türkiye'nin en büyük Demir-Çelik fabrikası olan İskenderun Demir-Çelik Fabrikası ilin sanayi potansiyelini geliştirmiş, çelik boru, makine gibi yan sanayilerin de gelişmesini sağlamıştır. İlkel yöntemlerle başlayan ipekli dokuma ve sabunculuk, sanayi ile birlikte gelişmeye başlamıştır. Hatay'da ipekli dokumanın yanı sıra deri üretimi de yapılmaktadır. Ayakkabı sanayi çok gelişmiş olup günlük 10 bin çift üretim kapasitesi ile Türkiye ihtiyacının yüzde 40'ını karşılamaktadır.

İlin önemli tarım ürünleri arasında buğday ve pamuk başta gelmektedir.

İhracat: Hatay, Türkiye'nin en çok ihracat yapan 9. ilidir. Hatay'ın ihraç ettiği ürünler içinde demir ve çelik, yenilen meyveler, kabuklu yemişler, turuncgiller başta gelir.

İhracat yapılan ülkeler arasında Suudi Arabistan başta olmak üzere; Arap Ülkeleri, Rusya Federasyonu, Romanya, K.K.T.C., İspanya, Sudan, Ukrayna, Belçika, Cezayir, Almanya, Lübnan, A.B.D., Etiyopya,

İtalya, Polonya, İran, Fransa, Hindistan, Cezayir, Portekiz, Yunanistan, Sırbistan ve Karadağ, Hollanda, Katar, Çin ve Arnavutluk bulunmaktadır.

Hatay'da 5 ticaret ve sanayi odası, 71 esnaf ve sanatkar odası, 180 motorlu taşıyıcılar kooperatifi, 178 konut yapı kooperatifi, 3 tüketim kooperatifi 14 küçük sanayi sitesi yapı kooperatifi, 17 esnaf ve sanatkarlar kredi kefalet kooperatifi, 3 toplu işyerleri yapı kooperatifi bulunmaktadır.

Sanayi: Hatay sanayisinde öne çıkan sektörler şunlardır:

- 1- Gıda
- 2- Dokuma, Giyim Eşyası, Deri
- 3- Kimya-Petrol, Kömür, Kauçuk ve Plastik Ürünleri
- 4- Metal Eşya, Makine ve Teçhizat, Ulaşım Aracı, İlmi ve Mesleki Ölçme Aletleri
- 5- Metal Ana Sanayii.

ULAŞIM

Hatay, ihracat ve ithalatın gelişmişliğine paralel olarak, uluslararası nakliye sektöründe de oldukça gelişmiştir. Cilvegözü ve Yayladağı sınır kapıları vasıtasıyla Hatay, Anadolu'yu Ortadoğu'ya bağlayan bir kavşak noktasıdır.

Karayolu nakliyeciliği Hatay'ın en önemli sektörlerindendir.

Hatay'ın Tarihi

Hatay yöresi Anadolu'nun en eski yerleşim merkezlerinden biridir. Bölgede yapılan yüzey araştırmalarına ve kazı çalışmalarına göre yöredeki yerleşmelerin tarihi M.Ö. 100.000'le başlatılan orta paleolitik döneme uzanır. Bu dönem, ilkel insanın ateş yakmayı ve ilkel de olsa araç gereç yapmayı öğrendiği dönemdir.

Anadolu'yu Suriye ve Ortadoğu'ya bağlayan yolların kavşak noktasında olduğundan ve Mezopotamya'dan Akdeniz'e çıkmak için en elverişli limanların burada olmasından dolayı bu yöre tarihin her döneminde cazip bir yerleşim yeri olarak göçlere hedef olmuştur.

Roma Dönemi'nde Hatay

M.Ö. 64 yılında Antakya, serbest şehir statüsü ile Roma İmparatorluğuna katıldı ve imparatorluğun Suriye Eyaletinin başkenti oldu. Bundan sonra şehri M.Ö. 47 yılında ziyaret eden Sezar'ın büyük yapılar kurulmasını sağladığını, Roma Valisi Cassius'un Partların kuşatmasına burada direndiğini, Antuvan ile Kleopatra'nın bu güzel beldede bir süre misafir kaldıklarını tarih kitaplarından öğreniyoruz.

Kaynaklara göre, Hristiyanlık Kudüs dışında ilk defa Antakya'da yayılmış, M.S. 34-36 yıllarında St. Paul, St. Barnabas ve St. Pierre Antakya sokaklarında vaaz vermişlerdir. Kur'an-ı Kerim'de Yasin Suresi'nde sözü edilen Habib Neccar olayının da Hristiyanlığın

Antakya'ya gelişyle ilgili olup bu yıllarda Antakya'da meydana geldiğine inanılmaktadır. Hz. İsa'ya inananlara "Hristiyan" adı ilk defa burada verilmiştir.

Roma dönemine ait altın para

M. S. 1. yüzyılda Antakya, yüzölçümü ve nüfusu bakımından Roma İmparatorluğu'nun üçüncü Roma, İskenderiye ve Ktepsiphon'dan sonra dünyanın 4. büyük şehriydi. Dünyada ilk defa sokak aydınlatmasının Antakya'nın ortasından geçen iki tarafı mermer sütunlu muhteşem caddede (Herod caddesi olarak bilinen bu cadde bugünkü Kurtuluş caddesinin bulunduğu yerde ve aynı yönde) uygulandığı kaynaklarda belirtilmektedir.

Antakya, o dönemde bölge yolları yönünden de önemliydi. Mezopotamya'da Halep üzerinden gelen yol Akdeniz; Anadolu'dan güneye giden yollar Suriye, Arabistan ve Mısır'a buradan geçiyordu. Antakya her gün binlerce kişinin uğradığı ve konakladığı bir ticaret, sanayi, ikmal ve transit yeri, bir kültür merkeziydi. Bu dönemde Antakya, büyük saraylara, köşklere, heykellere, su yollarına, hipodroma, hamamlara ve hatta kanalizasyon sistemine sahipti.

Depremler, İşgaller ve Antakya'nın Yeni Sahipleri

Antakya'da özellikle Seleucos ve Roma dönemlerinin pek huzur ve sükunet içinde geçtiği söylenemez. Depremler, yangınlar, kıtlık, salgın hastalıklar, ayaklanmalar, şehrin tarihinde belli başlı dönüm noktalarını teşkil eden olaylardır. Özellikle beş büyük deprem Antakya, Defne ve Seleukeia Pieria'yı yerle bir etti. Bunlardan 29 Mayıs 526 akşamı meydana gelen deprem, tarihin en büyük depremlerinden biriydi. Şehirde festival için toplanmış çok sayıda ziyaretçi bulunuyordu. Hemen hemen tüm halk akşam yemeğindeydi. Bu yüzden can kaybı fazla oldu. 250.000 kişinin öldüğü bu depremde Defne ile Seleukeia Pieria da yerle bir olmuştur.

Hatay'da İslam Dönemi, Bizans Dönemi, Haçlılar ve Selçuklular Dönemi

Antakya belki de tarihi boyunca depremlerle en çok yıkılmış şehirlerden birisidir. 526 ve 528 depremlerinden sonra yeniden kurulan Antakya 540 yılında İranlıların işgaline uğradı. 611-628 yılları arasında yine İran işgali altında kalan Antakya İranlılar tarafından boşaltıldıktan sonra yeniden Bizans hâkimiyetine girdi. Bizans kuvvetlerinin 636'da İslâm orduları karşısında yenilgiye uğradığı Yermük Savaşı'nın ardından Ebû Ubeyde b. Cerrah idaresindeki İslâm kuvvetleri tarafından kuşatıldı. Kuşatma uzun sürdü, Hz. Ömer'in tavsiyesi üzerine şehre zarar verilmemek maksadıyla çatışmaya girilmedi, nihayet halkın bir dinar ve bir cerîb

İslam dönemine ait altın para

(hububat ölçeği) cizye ödemesi şartıyla şehir teslim oldu.

Abbâsîler döneminde Kilikya'nın merkezi oldu. Me'mûn ve Mu'tasım zamanlarında bölgeye Türk idareciler gönderildi. Bizans İmparatoru II. Nikephoros Phokas Suriye'ye açtığı bir sefer sırasında 968'de şehri almayı başardı. Antakya daha sonra bölgede faaliyet gösteren Selçukluların akınlarına hedef oldu. 1084'te Kutalmışoğlu Süleyman Şah şehri ele geçirdi, Süleyman Şah şehir halkına iyi davrandı, Mar Cassianus Kilisesi'ni camiye çevirdi; buna karşılık iki yeni kilise yapılmak üzere bir araziyi Hristiyan halka tahsis etti.

Haçlı orduları 3 Haziran 1098'de Antakya'yı zaptetti. Şehir halkı kılıçtan geçirildi. Kuşatmaya yardımcı olan Cenovalılar'a burada bir çarşı, otuz kadar ev, bir kilise, bir çeşme verildi. 1268'e kadar buraya birçok Haçlı sülâlesi hükmetti.

Osmanlılar Döneminde Hatay

Uzun bir süre Haçlı hâkimiyetinde kalan Antakya 1268'de Mısır Memluk Sultanı Baybars tarafından ele geçirildi. Birinci Dünya Savaşı sonuna kadar, dört asır Osmanlı

hakimiyetinde kalan Antakya, bu süre içinde Halep vilayetinin, Halep Merkez Sancağına bağlı bir kaza merkezi olarak yönetildi. Osmanlı padişahı Yavuz Sultan Selim'in (1512-1520) Mısır seferinde Memluk Sultanı Kansu Gavri ile yaptığı 24 Ağustos 1516 tarihli Merc-i Dabık savaşından sonra, Halep'in işgalini takiben güney doğu Anadolu'da, içlerinde Antakya'nın da bulunduğu ve o zamana kadar Memlukler elinde olan kentler birer birer Osmanlı hakimiyetine girdiler. Evliya Çelebi'ye göre, Antakya'nın fethini müteakip, kentin anahtarları Sadrazam Yunus Paşa'ya teslim edilirken, Diyarbekir Beylerbeyi Bıyıklı Mehmed Paşa vali tayin edildi.

Birinci Dünya Savaşı sonuna kadar, dört asır Osmanlı hakimiyetinde kalan Antakya, bu süre içinde Halep vilayetinin, Halep merkez Sancağı'na bağlı bir "kaza merkezi" olarak yönetildi. XIX. yüzyılın ikinci yarısı ile XX. yüzyıla ait umumi salnamelerle Halep Vilayeti salnamelerindeki kayıtlara göre, imparatorluğun çöküşüne kadar, herhangi bir değişiklik olmadan bu statüyü muhafaza ettiği anlaşılmaktadır.

İstanbul'a uzak oluşu yanında Mısır'ın fethinden sonra bölgedeki askeri önemini yitirmiş olmasına ilaveten, Ortadoğu'daki büyük geçiş yolları dışında kalmış olması gibi, zaman içinde değişen koşullar nedeniyle, Osmanlı Devleti için önemsiz ve bu sebeple ihmal edilmiş küçük bir kasaba olarak asırlarca kendi halinde yaşamıştır.

Seleucos krallarına başkentlik yapmış, Roma çağındaki

Ulu Camii

ihtişamı dillere destan olmuş, imparatorluğun üç büyük metropolünden biri olarak imparatorların gözdesi olan ve bir zamanlar "Doğunun Kraliçesi" lakabıyla anılmış olan Antakya'ya, Kanuni Sultan Süleyman, İran'a yapmış olduğu birinci sefer (Sefer-i Irakayn) dönüşünde uğramıştır. 24 Kasım 1536'da vardığı Halep'de sekiz gün kalarak kentteki cami, kale ve türbe gibi yerleri ziyaret eden Kanuni Aralık ayının beşinci günü Antakya'ya gelmiş ve burada bir gece kaldıktan sonra ertesi gün İstanbul'a dönerken, İskenderun üzerinden Adana istikametinde yoluna devam etmiştir.

İslam Ansiklopedisi'nin Antakya maddesinde kentin özellikle XVI. Yüzyıl olmak üzere, Osmanlı dönemindeki nüfusu, mahalleleri, umumi yapıları, ekonomik hayatı ve esnafı hakkında ayrıntılı bilgiler bulunmaktadır.

Sokullu Mehmet Döneminde de, Antakya'da imar faaliyetleri artmış ve bu dönemdeki yapıların çoğu günümüze kadar varlığını sürdürülebilmiştir. Payas'ta bulunan Sokullu Külliyesi bu döneme ait bir yapı olarak, günümüzde de büyük öneme sahiptir. Payas Kalesi 1567'de hendeği ile birlikte restore edilmiş bir Osmanlı kalesidir. Son yüzyılda hapisane olarak kullanılmıştır.

Fransız İşgali ve Milli Mücadele Döneminde Hatay

İskenderun Sancağı I. Dünya Savaşı'ndan sonra Fransa'nın Ortadoğu'daki nüfuz bölgesine dahil edilmiş Milli Mücadele sırasında Türkiye ile Fransa arasında 20 Ekim 1921 tarihinde imzalanan Ankara İtilafnamesi ile Türkiye'nin güney sınırları tespit edilirken, bu bölge Türk toprakları dışında bırakılmıştır. Sancak bölgesi Misakı Milli sınırları içinde olmasına rağmen Milli Mücadele'nin henüz kesin bir sonuca ulaşmadığı bir sırada, Fransa ile savaşı sona erdiren bir anlaşma yapılırken bölgenin

Fransızlarla çarpışan Türk yerel kuvvetleri - 1920 - Nuri Aydın Konuralp ve arkadaşları

Anavatan'dan ayrı kalmasını kabul etmek mecburiyeti hasıl olmuştu.

Yerli halkın ileri gelenlerinden bir grubun Fransız yönetimine karşı mücadele kararı alması ile sancakta ilk direniş hareketinin çekirdeği kurulmuş oldu. Bu grubun liderliğinde hareket eden mücahitler, zaman zaman Fransız işgalcileri ile silahlı çatışmaya da girdiler.

Hatay Devleti Dönemi

Atatürk, 1936 yılı TBMM'nin açış konuşmasında, "... Fransızlar ile aramızda senelerdir sürüp giden davanın neticelenmesinin zamanı gelmiştir." diyerek sancağın bulunduğu bölgeye Hatay ismini verdi. Bu davranışı ile Hatay meselesine ciddi olarak el konduğunu ifade etmiş olan Atatürk, o sırada faaliyette olan Antakya-İskenderun Yurdu Cemiyeti'nin adını da Hatay Egemenlik Cemiyeti olarak değiştirdi. Bu cemiyetin merkezi İstanbul'da idi. Atatürk'ün emri ile İçişleri Bakanı Şükrü Kaya Cemiyetin genel başkanı, Emniyet Genel Müdürü Şükrü Sökmen Süer genel sekreter olmuştur. Ayrıca Hatay bölgesi ile ilişkilerin rahatlıkla kurulabilmesi için Dört Yol şubesi faaliyet merkezi olarak tespit edilmiş, cemiyetin fahri genel başkanı olarak Tayfur Sökmen de Türkiye ile Hatay arasındaki ilişkileri düzenlemekle görevlendirilmiştir.

Türkiye Cumhuriyeti'nde 1939 yılında yapılan milletvekili seçiminde, Hatay Devlet Başkanı Tayfur Sökmen Antalya'dan, Başbakan Abdurrahman Melek ise Antep'ten milletvekili seçilerek TBMM'ne girdiler. Bu olay Hatay'ın anavatan katılması hedefinin bir diğer adımını oluşturmaktaydı. Zaten Fransa da bu konuya son zamanlarda ılımlı bakmakta kamuoyunda ise bu çözümün bölgedeki istikrar ve her iki devletin geleceği için en uygun yol olacağı görüşü ağırlık kazanmaktaydı.

Hatay'ın Anavatan'a Katılması

Almanya'nın 1938'de Avusturya'yı ilhak etmesi üzerine, değişen dengeler Fransa'nın, Türkiye ile ilişkilerini düzeltmek ihtiyacını doğurdu. Antakya'da Türk ve Fransız askeri heyetleri arasında yapılan görüşmeler sonunda 3 Temmuz 1938'de imzalanan bir anlaşma ile Hatay'ın toprak bütünlüğü ve siyasi statüsünün iki devlet tarafından korunması ve bu

amaçla her iki devletin de Hatay'a 2500'er kişilik askeri kuvvet göndermesi kabul edilmiş ve bunun üzerine 5 Temmuz 1938 günü saat 05:00'te Türk ordusu iki koldan Hatay'a girmişti.

Türkiye ile Fransa arasındaki bu yakınlaşmadan sonra, 24 Ağustos 1938'de Türk ve Fransız ordularının garantisi altında Hatay'da millet meclis seçimi yapılmıştır. Bu seçimlerde Türkler 40 milletvekilliğinden 31'ini kazanmıştır. İlk toplantısında "Hatay Cumhuriyeti" adını benimseyen Meclis Cumhurbaşkanlığı'na, Atatürk'ün adayı olan Tayfur Sökmen'i seçmiştir.

Hatay Devleti bir yıl kadar bağımsız kalmıştır. 29 Haziran 1939'da son toplantısını yapan Hatay Millet Meclisi oybirliği ile anavatan katılmaya karar vermiştir.

Emniyet Genel Müdürlüğü ve Hatay Egemenlik Cemiyeti Genel Sekreteri Şükrü Sökmen Süer, Hatay'ın ilk valisi olmuştur.

Hatay Devleti Milletvekilleri Meclis önünde

Antakya şehir merkezi

Turistik Yerler

Habib Neccar Camii

Cami, Antakya'nın 638 yılında Müslüman Arapların eline geçtiği dönemde inşa edilmiştir. Bugünkü Türkiye sınırları içerisinde inşa edilen ilk cami olduğu kabul edilmektedir. Kurtuluş Caddesi'nde bulunan cami Hz. İsa'nın havarilerine ilk inanan ve bu uğurda canını veren bir Antakyalının adını taşımaktadır. Caminin kuzeydoğu köşesinde yerin 4 metre altında Habib-i Neccar'ın ve Şem'un Safa'nın, girişte Yahya Peygamber ve Yunus Peygamber'in türbesi

bulunmaktadır. Birinci derece deprem kuşağında bulunan Cami birçok depremde hasar görmüştür.

En son 1854 yılındaki büyük depremde tamamen yıkılmış ve 1858 yılında Osmanlı Sultanı Abdülmecit tarafından yeniden Osmanlı mimarı tarzında yaptırılmıştır. Cami, dört gizli sütun üzerine kubbeli olarak inşa edilmiştir. Etrafı medrese odaları ile çevrilidir. Cami avlusunda bulunan şadırvan da bu dönemin eseridir.

Habib-i Neccar Kimdir?

Neccar, Antakya şehrinde, kendi halinde marangozluk yapan ve herkes tarafından sevilen bir kişiydi. Bu yüzden de "Sevgili Marangoz" anlamına gelen Habib-i Neccar diye anılırdı. Habib kelimesi aynı zamanda Allah'ın sevgili kulu anlamına da gelmektedir. Rivayete göre bu zatın cüzzamlı bir çocuğu vardı. İsa Peygamber'in iki elçisi, Yahya (Yuhanna) ve Yunus (Pavlos) tebliğ amacıyla buraya geldiğinde ilk karşılaştıkları kişi Habib-i Neccar idi. Elçiler, kendilerinin İsa Peygamber'in elçileri olduklarını halkı Hak Din'e davet etmek için geldiklerini bildirince Neccar kendilerinden gerçekten bir peygamber elçisi olduklarını ispat etmelerini istedi. Onlar da Allah'ın yardımıyla İsa Peygamber'in gösterdiği mucizelere benzeyen kerametler gösterebileceklerini, hastalara şifa verebileceklerini, körlerin gözlerini açabileceklerini, alaca (sedef) hastalarının ciltlerini normal hale getirebileceklerini söylediler. Neccar da onlara "öyleyse benim yıllardan beri halktan uzak tuttuğum cüzzamlı bir çocuğum var. Dua edin iyileşsin" diye istekte bulundu. Elçiler dua ettiler ve çocuk iyileşti. Neccar, bunların Hak Elçileri olduğuna inandı ve Hak Din'e girdi. Ancak, İsa Peygamber'in elçileri halkı Hak Din'e davet

ederken zulüm ve şiddete uğradılar. Zindana atıldılar. Bunun üzerine İsa Peygamber'in üçüncü bir elçisi Şem'un-ı Safa (Simon Petros) hem insanları Hak'ka çağırmak hem de arkadaşlarını bir şekilde zindandan kurtarmak için Antakya'ya geldi. Ancak, elçiler putperest hükümdarın kışkırttığı halk tarafından linç edilmek istendi. Bu günkü caminin bulunduğu meydana toplanan kalabalığın elçileri linç edeceğini duyan Habib-i Neccar şehrin uzaklarından koşarak geldi, onlara sahip çıkmak istedi.

"Ey kavmim! Bu insanlara uyun, bunlar bu davetlerine karşılık sizden bir para istemiyorlar. Ve bu insanlar düzgün, dürüst ve Hak yolda yürüyen insanlardır" dedi. Ancak bu sese kulak vermeyen kalabalık dördünü de bu meydanda şehit etti.

Kur'an-ı Kerim'de Yasin suresinin 13 ilâ 29. ayetleri arasında bu konu etraflıca anlatılmakta, Habib-i Neccar'ın cennete girdiği, kavminin ise tek bir çığlıkla yok edildiği bildirilmektedir.

Müslümanlar bu camiye, Kur'an-ı Kerim'de cennetle müjdelenen bir Hristiyan büyüğünün ismini vererek dünyaya emsalsiz bir hoşgörü örneği göstermişlerdir.

St. Pierre (Aziz Piyer) Kilisesi

Antakya'nın Reyhanlı çıkışında, Habib-i Neccar Dağı'nın uzantısı olan Haç (Stauris) Dağı'nın eteğindeki kayalara oyulmuş 13 metre uzunluğunda 9.5 metre genişliğinde ve 7 metre yüksekliğinde bir mağara (kaya) kilisesidir.

Antakya'nın, etnik ve dini yapı bakımından karışık nüfus yapısı, ticari yolların kesişme ve kültürlerin birleşme noktasında bulunması, Hristiyanlığın yayılmaya çalıştığı ilk dönemlerinde bu kentin bir propaganda merkezi haline gelmesine yol açmıştır. St. Pierre Kilisesi bu kapsamda Hristiyanlığın ilk yıllarında dini toplantı merkezi olmuştur.

Hz. İsa'nın ölümünden sonra Antakya Kilisesi'nin kurucusu ve ilk rahibi sayılan havari St. Pierre M.S. 29-40 yılları arasında şehre gelmiş ve ilk dini toplantısını bugün St. Pierre Kilisesi olarak bilinen mağarada yapmıştır. Hz. İsa'ya inananlara Hristiyan (Hristos)

adı da ilk kez Antakya'da bu kilise cemaatine verilmiştir. St. Pierre Kilisesi, bugün Hristiyanlığın ilk mabetlerinden biri ve hac mekânı olarak kabul edilmektedir.

3 Haziran 1098 yılında Antakya'yı ele geçiren Haçlılar kilisenin ön bölümünü birkaç metre daha uzatıp iki kemerle ön cepheye bağlamışlardır. Kilise içerisinde yerdeki mozaik parçaları ile fresklerden bazı küçük izler kalmıştır. Sunağın solunda yer alan tünel paganist askerlerin baskınında, cemaati tahliye etmek için kullanılmaktaydı.

Günümüzde dünyanın ilk kiliselerinden biri olarak kabul edilen mağara Anıt Müze olarak işlevini sürdürmekte olup Hristiyan cemaat tarafından dini törenler için kullanılmaktadır. Kilise, Papa VI. Paul tarafından 1963 yılında Hristiyanların hac yeri olarak ilan edilmiştir. Her yıl 29 Haziran günü din adamları ve kalabalık bir cemaatin katıldığı St. Pierre Günü (Bayramı) kutlamaları yapılmaktadır.

Haron - Cehennem Kayıkçısı

St. Pierre Kilisesi'nin bulunduğu tepenin biraz daha yukarısındadır. Patika bir yoldan 10 dakikalık bir yürüyüşle ulaşılır. Helenistik dönemde Antiochus IV. Epiphanes (M.Ö.175-164) döneminden kalan ve mitolojide "Cehennem Kayıkçısı" olarak adlandırılan bir kaya kabartması eserdir.

IV. Antiochus döneminde kente yayılan veba salgınının durdurulması amacıyla kâhinlere danışılmış, onların tavsiyesi üzerine de kente yukarıdan bakan dağ üzerinde böyle bir kabartmanın yapılması kararlaştırılmıştır. Büst, başında örtü bulunan ve tamamlanmayan bir kadın portresini andırmaktadır. Salgının durması ile kabartmanın yapımı yarım bırakılmıştır.

Yunan Mitolojisine göre Cehennem Kayıkçısı Haron, ölülerin ruhlarını Stiyks ırmağından geçirip yeraltı ülkesine götürmekle görevlidir. Haron ölülerden bazılarını kayığına alıyor, bazılarını da yalvarmalarına kulak asmadan kıyıda bırakıyordu. Haron, öldüklerinde kendilerine dini tören yapılmayanları kıyıda bırakıyordu. Kıyıda bırakılanlar, yeraltı Tanrısı Hades'in yönetimine girmeden önce yüz yıl ıstırap çekecek ve boşlukta dolaşacaklardı.

Kurtuluş Caddesi

Kurtuluş Caddesi Dünyada İlk Aydınlatılan Cadde Olarak Bilinir

Ulu Cami

Hicrî 1117 yılında yapılmıştır. Yapıldığı dönem itibarıyla Antakya'nın en eski camisi olan Ulu Camii'nin Memluk dönemi eseri olduğu sanılmaktadır. Kitabelerden, caminin ve minaresinin çeşitli dönemlerde tamir edildiği anlaşılmaktadır. Etrafında dükkanlar, odalar ve avlusunda güzel bir şadırvan bulunmaktadır.

Antakya Surları

Antakya şehir surları M.S. 526 yılında İmparator Justinyen tarafından yaptırılmıştır. Selevkos ve Roma dönemlerinde daha uzun ve yüksek olarak yapılan surların üzerinde 360 nöbet kulesi ve Habib-i Neccar Dağı'nın en yüksek ve sarp tepesi üzerinde bir iç kale bulunuyordu. Bugün surların sadece Hacıkürüş deresine bakan yamaçlarındaki bazı bölümleri sağlam kalmıştır.

Katolik Kilisesi

Antakya şehir merkezinde, Kurtuluş Caddesi'nde bulunmaktadır. Katolikler 600 yıl aradan sonra tekrar Antakya'ya geldiklerinde bir kilise ve Avrupalıların çocukları için bir

okul açmışlar, daha sonra gelen Fransız rahipler ise buraya bir manastır kurmuşlardır. 1852 yılında dönemin padişahından bir Katolik kilisesi kurmak için izin almışlar bu kiliseyi yapmışlardır.

Havra

1700 yıllarında, Kurtuluş Caddesi'ndeki bir binadan dönüştürülen Havrada bulunan mukaddes kitap "Tevrat" ceylan derisi üzerine İbranice

yazılmış olup, yaklaşık 500 yıllık bir geçmişe sahiptir. Musevi cemaati düzenli olarak burada ibadetlerini yapmaya devam etmektedir.

Vakıflı Ermeni Kilisesi

Samandağ'a 5 km uzaklıktaki Vakıflı Köyü'nde bulunan kilise, bir ipek fabrikası binasının restore edilerek, 1924 yılında dönüştürülmesiyle kurulmuştur. Her yıl Ağustos ayının ortasında,

değişik ülkelerden gelen insanların katılımıyla burada "Üzüm Bayramı" kutlamaları yapılmaktadır.

Ortodoks Kilisesi

Antakya Hürriyet Caddesi'nde bulunan kilisenin yapımına 1860 yılında başlanmış, büyük depremin ardından 1900 yılında

restore edilmiştir. Kudüs'ten sonra en eski kilisedir. Doğu Ortodoks Kiliselerinin mimari açıdan en güzel örneklerinden biridir.

Protestan Kilisesi

Fransızlar döneminde elçilik ve Fransız Bankası olarak kullanılmış, 2000 yılında Güney Kore Kwong Lim Metodist Kilisesi tarafından Protestan Kilisesi olarak tanınmıştır. Kilisenin giriş kapısı üzerindeki Türkçe, İngilizce ve Kore dilinde yazılmış bir plaket bulunmaktadır. Kilisenin ön cephesinin en üst noktasına bir haç yerleştirilmiştir. İç mekânda geç devre ait kilise eşyaları ile ikonalar bulunmaktadır.

Uzun Çarşı

Antakya'nın tarihi Uzun Çarşısı alışveriş yapmak isteyenlerin en çok tercih ettiği yerlerden biridir. Eski Antakya evlerinin arasında yer alan tarihi uzun çarşının en önemli özelliği içinde camiler, hanlar ve hamamların yer almasıdır.

Ayrıca çarşıda semerciler, demirciler, bakırcılar, sepetçiler, fırıncılar, künefeciler ve buğday pazarı da vardır. Yüzyıllardır bu kentte yaşayan insanlara

hizmet vermiş olan uzun çarşı, bugün de her türlü ihtiyacın karşılandığı, Antakya mutfağının vazgeçilmez baharatlarının ve malzemelerinin satıldığı kentin uğrak noktalarından biridir. Uzun çarşının yakınında boylu boyunca uzanan Ayakkabıcılar çarşısı bulunur. Buradaki atölyelerde imal edilen çeşit çeşit ayakkabılar, imal edildikleri yerlerde satışa da sunulmaktadır.

Uzun Çarşı'da her türlü yöresel ürünü bulmak mümkündür

Hatay'ın bereketli topraklarında yetişen meyve ve sebzelerin tadına bakmadan geçmek olmaz

Arkeoloji Müzesi

Hatay Arkeoloji Müzesi, dünyanın 2. büyük mozaik müzesidir.

Şehir merkezinde bulunmaktadır. Arkeoloji Müzesi'nin yapımına 1934 yılında başlanmış, 1948 yılında ziyarete açılmıştır. Müze, mozaik koleksiyonu bakımından çok zengindir. Bünyesinde çeşitli dönemlere (Prehistorik Çağ, Demir Çağı, Helenistik, Roma, Bizans) ait olan ve Harbiye, Antakya, Atçana, Samandağ ile İskenderun'da bulunan eserler sergilenmektedir.

Soteria Mozaïği

İmparator Trebonianus Gallus
M.Ö. III. yüzyıl

Büyük Salon

Büfe Mozaïği

Müzedeki Bazı Eserler

Talassa Mozaïği

M.S. V. asırda yapılmış olup Daphne (Harbiye)'de bulunmuştur. Sağ elinde bir kürek ve sol elinde bir yunus balığı taşıyan çıplak Talassa dalgalar arasından çıkmaktadır. Göğsüne sarılan yılan sol omzuna doğru uzanmıştır. Gür saçlarının üzerinde istakoz kışakları taşımaktadır.

Dansözler Mozaïği

M.S. II.-III. asırda yapılmış olup Samandağ'da bulunmuştur. Elllerinde ziller ve tyroslarla dans eden şahıslar tasvir edilmiştir.

Müzedeki Bazı Eserler

Oceanos Tethys Mozaïği

M.S. IV. asırda yapılmıştır. Daphne (Harbiye)'de bulunmuştur. Denizin içinde ve deniz hayvanlarıyla beraber tanrı ve tanrıça arkada yer almaktadır. Köşelerde yunus balığı üzerine binmiş Eros motifleri görülmektedir.

Khrisis Mozaïği

M.S. IV. asırda yapılmıştır. Daphne (Harbiye)'de bulunmuştur. Khrisis kral Agamemnon'un kölesidir. Fidyesi olan iki şehri (tepsinin içinde temsili mahiyette şehirlerin surları ve anahtarları görüldüğü) Agamemnon'a sunmaktadır.

Müzedeki Bazı Eserler - Antakya Lahiti

Müzedeki Bazı Eserler - Antakya Lahiti

M.S. III. yy. ortalarına ait olup, Antakya'da bulunmuştur. Mermeri Afyon - İskehisar'dan çıkarıldığı tespit edilmiştir olduğundan, lahitin Afyon yöresindeki atölyelerde yapıldığı kabul edilmektedir. İçerisinden çıkan İskeletlerin Alpin ırkından olduğu tespit edilmiştir.

Harbiye

Harbiye, Antakya'ya 6 km uzaklıktadır. Vadinin güneyinden çıkan kaynaklar burada şelaleler oluşturduktan sonra Asi nehrine kavuşur. Helenistik ve Roma dönemlerinde çağlayanlarıyla tanınan ve dünyaca ünlü bir sayfiye yeri olarak kullanılan Daphne (Harbiye), zengin halk kesimi tarafından yapılan çok

sayıda köşkleri, tapınakları ve eğlence yerleriyle ünlüydü. İmparator Gallus döneminde Daphne eski ihtişamını kaybetmeye başlamış, Arap istilasından sonra da bir daha parlak günlerine dönememiştir. Günümüzde antik dönemden ayakta herhangi bir yapı kalmamıştır.

Su Yolları ve Trajan Su Kemerleri

İl. yy.da Roma İmparatoru Trajan tarafından Harbiye'den (Daphne) kente su getirilmesi amacıyla yaptırılmıştır. 9 kilometre uzunluğunda olan bu kemerlerin bir bölümü halen ayaktadır. Bir kısmı Antakya –Harbiye arasında, bir kısmı da Antakya Devlet

Hastanesi yakınındadır. Halk dilinde Memekli Köprü olarak anılmaktadır. 525-526 yıllarında meydana gelen büyük depremde tahrip olan su yolları İmparator Jüstinyen tarafından tamir ettirilmiş, M.S.12 asra kadar da aktif olarak kullanılmıştır.

Samandağ - Çevlik

Samandağ ilçesine 9 km uzaklıkta Çevlik beldesinde, Musa Dağı'nın eteklerine kurulmuş antik bir şehirdir. Şehir, Selevcos Nikator I tarafından kurulmuşsa da, bu bölgede Paleolitik Çağ'a (M.Ö.4500 yılları) tarihlenen mağara yerleşimleri bulunmuştur. Helenistik Çağ'da bu şehrin kurulmasındaki en önemli neden Akdeniz'e egemen

olma isteğidir. Seleucia Pieria şehri; aşağı şehir (Liman-Çarşı) ve yukarı şehir (Akropol) olmak üzere iki kısımdan oluşmuştur. Yukarı şehir malikâneler, mabetler ve resmi binalardan oluşmakta; aşağı şehir ise, liman ve çevresini kapsamaktadır.

Hamamlar

Yeni Hamam: Kitabesinden anlaşıldığı kadarıyla 1676 tarihinde Mustafa Bey tarafından yaptırılmıştır. Çankaya sokaktadır. Hamama giriş kapısı kemerlidir. Hamam içinde bir havuz bulunmaktadır. Duvarlarda kesme taşlar, zeminde kesme taş ve mermer kullanılmıştır.

Cindi Hamamı: 1517 yılında Yavuz Sultan Selim'in Mısır seferi sırasında Cundi askerlerinin yıkanması için Sinan Paşa tarafından yaptırıldığı söylenmektedir. Yıldız Caddesi ve Kahraman sokağın kesiştiği yerdedir. Cadde ve sokağa bakan iki girişi mevcuttur. İki kubbesi vardır. Soğukluğun ortasında mermer bir şadırvan bulunmaktadır. Soyunma bölümü ve sıcaklık bölümünün duvarlarında stilize bitkisel bezemeler görülmektedir.

Meydan Hamamı İstiklal Caddesi Meydan Hamamı sokakta yer almaktadır. Selçuklu

dönemi yapılarındandır. Kemerli ve Selçuklu motifleriyle süslü bir kapısı mevcuttur. İç mekanlarda kesme taşlar kullanılmıştır. Soyunma bölümünde sekilerin altlarında kuş takaları şeklinde takunya koyma yerleri mevcuttur.

Saka Hamamı: 16-17. yy yapısıdır. Fabrikalar Caddesi'nde yer almaktadır. Hamama kemerli bir kapıdan 5 basamaklı bir merdivenle geçilir. Tonozlu bir koridordan soyunma bölümüne geçilir. Ortada havuz vardır. Zemin kesme taş ve mermerdir. Duvarlar kesme taşlardan yapılmıştır.

Beyseri Hamamı: Antakya'nın merkezinde, Kurtuluş Caddesi'nin kuzeyindedir. Yapının üzerinde 1364 tarihli bir kitabe bulunmaktadır. Yapı, soyunmalık, ılıkılık, sıcaklık ve külhan bölümlerinden oluşmaktadır. Bu bölümlerde, eyvanlar tonoz, mekânlar ise ışıklıklarla aydınlatılmış kubbe ile örtülüdür.

Hanlar

Antakya Hanları

Kurşunlu Han: Uzunçarşı Caddesi'ndedir. Köprülü Mehmet Paşa tarafından 17.yüzyılın ortasında inşa edilmiştir. Uzunçarşı içinde yer alan han Antakya'nın en eski hanıdır.

Yenihan: Tabakhane sokaktadır.

Tütünhan: Meydan sokaktadır.

Bedesten: Yıldırım Caddesi'ndedir.

İskenderun Hanları

Mihail Elyan Han: Çay Mahallesi 5 Temmuz cad. No:16

Gazali Han: Raif Paşa Caddesindedir. Mihail Elyan Han la birlikte L şeklinde bir mimari oluşturur.

Titus - Vespasianus Tüneli

M.S. I. yy. da sel sularını yönlendirmek, Seleucia Pieria antik kentini su baskınlarından korumak ve limanın dolmasını önlemek amacıyla, Vespasianus (M.S.69) döneminde yapımına başlanmış olan Tünel, oğlu Titus (M.S.81) tarafından tamamlanmıştır. Tünel, 130 metresi kapalı diğer kısmı açık olmak üzere, 1380 metre uzunluğunda, ortalama 7 metre yüksekliğinde ve 6 metre genişliğindedir. Tünelin kazılmış olduğu kayalık bölge şehrin nekropol (mezarlık) alanı olarak kullanılmıştır.

Kaya Mezarları (Beşikli Mağara)

Titus tünelinin deniz tarafındaki girişinden sağa dönüp bahçeler arasından ilerleyerek, yaklaşık 100 metre sonra kaya mezarlarına ulaşılır. Mezarlar geniş bir alana yayılmış olup, yüksek ve kayalık yamaçlara oyularak yapılmıştır. Mağaraların

içindeki mezarlardan en çok ilgi çeken, çukurun tabanındaki geniş mağara diğerlerinden farklı olarak yüksek ve gösterişli yapılmış olduğundan halk arasında "Beşikli Mağara" olarak adlandırılır.

Dor Mabedi

Tümüyle beyaz mermerden yapılan mabedin kalıntıları Kapısıyü Köyü'ne giden yolun üzerinde bulunur.

Bir zamanlar Seleucia kentinin merkezinde yer alan ve kral

mabedi olarak tüm şehri görecekte inşa edilen tapınaktan geriye sütun parçaları, başlıklar, mermer altlıklar, büyük temel taşları kalmıştır.

Barlaam Manastırı

Yayladağı ilçesi Keldağ üzerindedir. Keldağ hem Selevukos döneminde, hem de Roma döneminde kutsal yerlerden biriydi. M.Ö. 3. yy'da burada bir Dorik tapınak vardı. M.S. 4. yüzyılda St.

Barlaam buraya gelerek Zeus heykelini yıkmış ve bir keşişler topluluğu oluşturmuştur. 6. yüzyıl başlarında manastırın güneydoğu köşesinde bir kilise yapılmış, bu kilise 1268 yılına kadar faaliyetini sürdürmüştür.

St. Simeon Manastırı

Samandağ ilçesi yolu üzerinde, Değirmenbaşı beldesinden ayrılan bir yolla gidilen Aknehir beldesi sınırları içinde 479 metre yüksekliğinde bir tepe üzerinde kurulmuştur. M.S. 6. yüzyılda yapılan bu manastır, St. Simeon'un bir sütun üzerinde 40 yıl yaşadığı yer olarak ün yapmıştır. St. Simeon Manastırı'nın bir bölümü sağlam kayalara

oyulmuş, diğer bölümleri dik açık duvarlarla çevrilmiştir. Manastırın sekizgen avlusunun ortasında doğal bir kayadan yapılmış sütun mevcuttur. Bu sütunun doğusunda üç kilise diğer yönlerinde ise müstemilat vardır. St. Simeon buraya M.S. 541 yılında gelmiş ve 592 yılında ölmüştür. St. Simeon, Terk-i Dünya tarikatının, kendi çağındaki en önemli temsilcisidir.

Hızır Hızır Makamı - Samandağ

Tarihi kaynaklar, Hızır ve İlyas adında iki din adamından söz eder. İnanişâ göre bu iki din adamı, birbirlerinden ayrı olarak dünyayı dolaşırlar. Ancak yılda bir kez, 6 Mayıs günü, Hidrellez (HİDİRİLİYAS)'de buluşurlar. Onların görevi insanların dileklerinin olmasını sağlamak. Hatay, Türkiye'de ilk defa Hızır makamı kurulan ve en çok Hızır makamı bulunan yer olarak

bilinir. Ayrıca Hızır isminin Hıdır olarak da söylendiği bu bölgede en önemli makam, Samandağ'da bulunan deniz kıyısındaki ziyaret yeridir. Burası hem Müslümanlar hem de Hristiyanlar tarafından kutsal kabul edilmektedir. Türbenin içindeki büyük kaya, Hızır ve İlyas'ın burada bir araya geldiklerini sembolize etmektedir.

Bayezid-i Bestami Makamı ve Diğer Türbeler

Beyazid Bestami Türbesi:

Beyazid Bestami bir İslam büyüğüdür. Türbesi, Kırkhan-Hassa yolunun kuzey tarafında küçük bir tepe üzerinde Darb-ı Sak Kalesi içindedir. Türbe içinde girişteki odada iki mezar bulunmaktadır. Bu mezarlardan biri Bestami Hazretlerinin çobanına diğeri de türbeyi yaptıran Mustafa Şevki Paşa'ya aittir. Türbe dışında yer alan 3 mezarda Mustafa Şevki Paşa'nın yakınları yatmaktadır. Diğer odada ise tek başına Beyazid Bestami'nin kabri yer almaktadır.

Hamza Peygamber Türbesi:

Antakya merkez ilçe Gümüşlü sokaktadır. Kargir bir yapıdır. Üstü çinkodan yapılmış kubbe şeklindedir. Hicrî 1310 yılında yapılmıştır.

Şeyh Ahmet Kuseyri

Türbesi: Antakya Merkez İlçeye bağlı Şenköy'de bulunmaktadır. Tonoğlu bir yapıdır. İçerisinde Şeyh Ahmet Kuseyri ve efradının mezarları bulunmaktadır. Giriş kapısı üzerinde kitabe mevcuttur.

Gazi Abdurrahman Paşa Türbesi:

Belen ilçesindedir. Halep Valisi olan Gazi Abdurrahman Paşa'nın türbesi kare planlı olup etrafı açıktır. İçerisinde demir parmaklıklarla örülü Gazi Abdurrahman Paşa'nın kabri ve çevresinde efradının kabirleri bulunmaktadır.

Şeyh Yusuf Türbesi: Antakya-Harbiye yolu üzerindedir. Yapı tek odalı olup içerisinde Şeyh Yusuf'un mezarı bulunmaktadır. Şeyh Yusuf 1500 yıllarında yaşamış, tıp alanında hizmet vermiş bir hekimdir. Günümüzde maneviyatından şifa bulmak isteyen hastalar tarafından ziyaret edilmektedir.

Tell Açana Höyüğü

Antakya-Reyhanlı karayolunun 22. kilometresinde yolun sağında yer almaktadır. Höyükte M.Ö. 15. ve 19. yüzyıllara ait Yarım-Lim ve Nigme-Pa sarayları ile bir tapınağın temel kalıntıları bulunmaktadır. Atçana Höyüğü antik Alalah şehrinin kalıntısıdır. Burada ilk yerleşim M.Ö. 3400 yıllarında başlamıştır. Mısırlılar, Mitaniler, Mezopotamya devletleri ve Etiler gibi kavimlerin de yerleşim alanı olarak kullandığı 17 yerleşme tabakası mevcuttur. 4. ve 7. tabakalarında büyük saraylar vardır ve en eski olanı 7. tabakada yer alan saray, M.Ö. 18. yüzyılda Babil Kralı Hammurabi ile Çağdaş

Yamhat ve Hitit Prensi Yarım-Lim tarafından inşa ettirilmiştir. M.Ö. 15. yüzyıla ait 4. tabaka sarayı bu sarayın hemen bitişiğindedir. Kral Nigme-Pa'ya aittir. Saraylar taş temeller üzerine kerpiçle inşa edilmiştir. Bir iç avlunun etrafında sıralanan mekanlar bulunmaktadır.

Kızlar Sarayı

Reyhanlı-Halep yolu üzerinde (Tampon bölgede) bulunmaktadır. Bu sarayın bölgeyi kontrol altında tutan bir merkez olduğu ve Bizans dönemine ait olduğu sanılmaktadır. Giriş kısmı yıkılmıştır. Ortasında yıkılmaya yüz tutmuş, yüksek kare planlı bir kule bulunmaktadır. Kulenin güney tarafında kilise

kalıntısına rastlanmıştır. Kızlar Sarayı'nın bütününde malzeme olarak kesme büyük blok taşlar kullanılmıştır. Ayrıca mezarlık kapısı girişinde bir Latin Haç'ı ile rozet motifi yer almaktadır. Kilisenin güney cephesindeki kapı üzerinde alçak kabartma halinde akanthos yaprağı motifi bulunmaktadır.

Hıdırbey Asırlık Çınar Ağacı

800-1000 yaşlarında olduğu tahmin edilen ve halk arasında 2000-3000 yaşlarında olduğuna inanılan bir ağaçtır. Gövdesinin çevresi 35 metredir. Bu ağacın Hz. Musa'nın asasının ab-ı hayat (ölümsüzlük suyu) sayesinde filizlenip kök salması sonucunda meydana geldiğine dair efsaneler anlatılmaktadır.

Bakras Kalesi

Antakya - İskenderun yolunun 27. kilometresinde, Kızıldağ eteklerindedir. Bugün aynı adla anılan Bakras köyü bitişiğindedir. Kalıntılar, Bizans devri inşaat tarzını göstermektedir. Bakras Kalesi Haçlılar döneminde

Antakya Prenslığı'nın kuzeydeki en önemli savunma noktasıydı. Kale bir iç avlunun çevresinde kışlalar, zindanlar, müdafa rampaları ve çeşitli odalardan oluşmaktadır. Anadolu-Suriye - Mısır yolu güzergahındadır.

Sokollu Külliyesi

Payas'ta bulunan Külliye, kervansaray, pazar, hamam, cami ve medreseden oluşan Osmanlı mimari örneklerindendir. Külliyenin tamamı Sokollu Mehmet Paşa tarafından, Mimar Sinan'a 1574 yılında yaptırılmıştır.

Pazar Yeri: Külliye'nin orta yerindedir. Üzeri tonozla örtülüdür. Dört kapılı çarşının iki tarafında dükkânlar bulunmaktadır.

Kervansaray: Pazarın doğu tarafındaki kapıdan girilmektedir. Bir avlu etrafında üzeri kubbeli hücre şeklindeki odalardan

oluşmaktadır. Avlunun çevresi 5-6 metre yüksekliğinde bir duvarla çevrilmiştir.

Hamam: Pazarın kuzeybatı tarafına bitişik, kırmızı ve siyah taşlardan yapılmış olup, soğuk, ılık ve sıcak olmak üzere üç ayrı bölümden oluşmaktadır.

Cami ve Medrese: Pazarın güneybatı bitişğinde, yüksek bir kubbe ile inşa edilmiştir. Caminin kuzey tarafında yer alan ve kapıları avluya açılan 14 adet kubbeli oda medrese eğitimi görenler için yapılmıştır.

Sarı Selim Camii

Mimar Sinan tarafından kervansaray içerisine yapılan camii, bütün azametiyle ayakta durmakta ve hala kullanılmaktadır. Ayrıca camii avlusunda bulunan 13 asırlık dünyanın meyve veren en yaşlı zeytin ağacı kale camisine ayrı bir güzellik katmaktadır.

Koz (Kürşat) Kalesi

Altınözü ilçesi, Koz Kalesi Köyü'nün 1 km. kuzeyindedir. Kalenin, Antakya'nın güney bölgesini emniyet altına almak amacıyla Antakya Prensliği döneminde yapıldığı ve Bizans-Haçlı devrinde kullanıldığı sanılmaktadır. Kale, tepesi düzlük ve kenarları sarp olan bir yükselti üzerine kurulmuştur. Kesme kalker bloklarla yapılan kaleden bugün iki burç bulunmaktadır. Kale kapısı sonradan onarılmıştır. Kale içindeki mekânların birçoğu açığa çıkarılmamış olup, tonozlu mekânlar, sarnıçlar ve seyirdim yolu görülebilmektedir.

Kanuni Sultan Süleyman Kervansarayı

Kanuni Sultan Süleyman tarafından 1553 yılında Mimar Sinan'a yaptırılmıştır. Cami, han, hamam, medrese ve

kalesi ile birlikte külliye özelliği taşımaktadır. Günümüzde kültür merkezi olarak kullanılmaktadır.

Darb-ı Sak Kalesi

Darb-ı Sak Kalesi, Kırıkhan-Hassa yolunun üzerinde Kırıkhan'ın 4 km. kuzeyinde, yolun batısında zeminden 50-60 metre yükseklikte oval bir tepe üzerindedir. Kale, doğu tarafından Antakya'ya giden stratejik yol ile Belen geçidinin kuzey yaklaşımının ve Halep

yolunun güvenliğini sağlamak üzere Bizans döneminde yapılmıştır. Ancak adı ilk defa bölgeye Selçukluların gelişiyle duyulmuştur. Süleymanşah'ın 1084 yılında Antakya'yı fethinden sonra ele geçirilen kaleler arasında Darb-ı Sak'ın adı da geçmektedir.

Cin Kulesi ve Mancınık Kalesi

Cin Kulesi: Kale ile liman arasında, limanı korumak amacıyla 1577 yılında yapılmış bir karakol kulesidir.

Mancınık Kalesi: Payas - Dört Yol arasında sarp bir tepe üzerinde 1290 yılında yapılmıştır. Çok az kalıntısı vardır.

Payas Kalesi

1567 de hendeği ile birlikte restore edilmiş bir Osmanlı

kalesidir. Son yüzyılda hapishane olarak kullanılmıştır.

Yenişehir Gölü ve İmma Şehri

Roma döneminde, bugünkü Yenişehir gölü civarında, Yenişehir Mahallesi'nde Roma kalıntıları bulunan İmma adıyla anılan bir yerleşim bulunmaktaydı. M.S.12. yüzyılda savaşlar ve yangınlar yüzünden büyük hasara uğrayan İmma, 1171 depreminde tamamen tahrip olmuştur. Yenişehir Mahallesi içinde o dönemin kalıntıları görülebilir. Burada bulunan Yenişehir Gölü, gazino ve lokantaları ile Amik yöresinin en güzel dinlenme ve mesire yeridir.

Sarıseki Mağarası

Mağaraya ulaşım, Sarıseki yolundan Azganlı Köyü Dutlu ve Kurşunlu mevkiine kadar stabilize bir yolla sağlanır. Bu noktadan sonra, patika bir yolla yaya olarak gidilir. 30 m. kadar yukarı tırmanılarak mağaraya ulaşılır.

Denizden 1300 metre yüksektedir. Mağarada çok sayıda bulunan yarasalar yüzünden halk buraya "Kuşlar Mağarası" adını vermiştir. Mağara girişi oldukça dar olup, içeride bolca sarkıt ve dikit bulunmaktadır.

Karamağara

Yayladağ'a bağlı Yayıkdamlar köyüne 7 km uzaklıkta olan Karamağara denizden 100 metre yukarıdadır ve 200 metre kare alana sahiptir. Çobanlar ve balıkçılar için iyi bir barınma yeri olan mağaranın içerisinde ateş yakıldığı için, mağaranın tavanı kararmıştır. Bu yüzden mağara Karamağara olarak adlandırılır.

Mağaranın önünde bulunan dibek taşının denizden toplanan tuzların toz haline getirilmesinde kullanıldığı düşünülmektedir. Mağara çevresi fundalıktır. Deniz suyu ise son derece berraktır. Deniz kenarında şifalı olarak bilinen, cilt, mafsalları ve idrar yolları hastalıklarına iyi geldiği düşünülen bir su çıkar.

Sincan Mağarası

Damlataş Mağarası Dört Yol'a 21 km, Payas'a 11 km mesafededir. Yol stabilize dir.

Yapılan incelemelerde Sincan Damlataş Mağarası'nın 120

milyon yıllık olduğu anlaşılmıştır. Mağara 150 metre derinliğinde ve 400 metre uzunluğunda olup içinde sarkıt ve dikitler mevcuttur. Tarihi mağara ziyaretçilere açıktır.

Kasım Bey Camii

300 yıl kadar Arap hakimiyetinde kalan Yayladağı, Bizanslılar tarafından geri alındığında, Abbasiler, Türk boy ve aşiretlerini bu civara yerleştirmiş, Savcılar aşireti reisi Kasım Bey'i de buraya Bey olarak atamıştır.

Kasım Bey, Yayladağı'nı

Bizanslılar'dan alıp, Kasım Bey Camisi ve köprüsünü yaptırmıştır. Kasım Bey, yaptırdığı bu eserlerin idaresi için, Kesap, Kozluk, Helgin ve Şakşak gibi yerleri vakfetmiştir. Cami ve köprü 1000 yıllık yaşı ile Yayladağı'nın en önemli tarihi eserlerindendir.

Tekkoz Kengerlidüz Tabiat Koruma Alanı

Erzin sınırları içindeki Tekkoz Tabiat Koruma Alanı, Doğu Kayını (Fagus orientalis)'nin dünyadaki en güney tabii yayılışına sahiptir.

Ayrıca zengin bir bitki ve hayvan topluluğu barındırmaktadır. Eşsiz bir orman ekosistemi bulunmaktadır.

Arsuz

İskenderun'un 33 km. güneyinde, Arsuz Çayı ağzında bulunan bir tatil ve turizm beldesidir. Selevkos döneminde aynı yerde Rhosus ya da Rhosopolis kenti

bulunuyordu. Civarında halen antik şehir kalıntılarına rastlamak mümkündür.

Arsuz bugün daha çok denizi için tercih edilen bir tatil merkezidir.

İsos Harabeleri

Erzin ilçesi sınırları içindedir. Pers kralı Darius III ve Makedonya kralı Büyük İskender'in M.Ö. 333 tarihinde savaştığı bu bölge, Helenistik dönemde kurulmuş

ve Roma döneminde de varlığını sürdürmüştür.

Şu an bölgede antik şehir kalıntıları ve su kemerleri bulunmaktadır.

Kinet Höyük

İskenderun Körfezi'ndeki Kinet Höyük, Doğu Kilikya'daki en büyük Klasik Çağ öncesi yerleşmedir. Denizden 500 metre yüksekteki Kinet, orta büyüklükte bir höyüktür. Bugün Höyüğün kuzey ve doğusunda yer alan bahçelerde, Eskiçağ'da da yerleşim bulunmaktaydı.

Höyüğün etrafındaki İssos Ovası, Büyük İskender'le Pers Kralı Darius'un savaşına sahne olmuştur. İ.Ö. 333'teki bu savaştan Büyük İskender galip çıkmış, bundan sonra Kinet, artık bölgenin hakim kenti olmaktan çıkmıştır.

Kaplıcalar

Reyhanlı Hamamat

Kaplıcaları: Reyhanlı-Antakya karayolu üzerinde Kumlu ilçesinde bulunmaktadır. Yörenin en büyük kaplıcası olup, suyunun birçok hastalığa iyi geldiği söylenmektedir.

Erzin Başlamış Kaplıcaları

ve Şifalı Suları: Kaplıca ve şifalı maden suyunun çeşitli hastalıklara iyi geldiği söylenmektedir. Erzin ilçesine bağlı Başlamış Köyü'ndeki kayaların çeşitli yerlerinden çıkmaktadır. Erzin içmelerinin suyu hafif tuzlu ve acımsı, bikarbonatlı, toprak kalemli, karbondioksitlidir. İlçenin 3 km. doğusunda yer alan Erzin içmeleri özellikle yaz aylarında iç turizme hitap eder. Burada 150 yataklı Belediye Moteli ile şahıslara ait pansiyonlar konaklama ihtiyacına cevap vermeye çalışmaktadır.

Reyhanlı Hamamı: Reyhanlı ilçesine 20 km. uzaklıktadır. Türkiye-Suriye sınır kapısının çok yakınında bulunan kaplıcada yaklaşık 5 kaynaktan su çıkmaktadır. İçme olarak da kullanılabilen kaplıca suyu çeşitli romatizmal hastalıklara iyi gelmektedir.

Kisecik Köyü Şifalı

Suyu: Merkez ilçeye bağlı Kisecik köyündedir. İçildiği zaman mideye iyi geldiği söylenmektedir. Çok içildiğinde ise idrarı artırarak idrar yollarının ince kumlarının atılmasını ve iltihapların temizlenmesini kolaylaştırır. Harareti yüksek olan su, ayrıca nevrin, nevralli, kronik romatizmal hastalıklara iyi gelmektedir.

Demir Kapi

Antakya şehrinin 5 giriş kapısından günümüze kadar bazı kayıplarıyla korunabilen tek yapıdır. Şehir suru, su kemeri, şehir kapısı ve bent özelliğini bir arada bulundurur. Roma dönemi imparatorlarından Justinianus döneminde inşa edilmiştir. Derin bir vadi içine yapılan bu kapı surları

birbirine bağlayıcı özelliğiyle sel sularını kontrol amaçlı olarak tasarlanmıştır. 18 metre yüksekliğindedir.

Meryem Ana Suyu

Payas'a 9 km. mesafede bulunan Meryem Ana Suyu çok eski zamanlardan beri bilinen ve kutsal sayılan bir yerdir. Çeşitli ülkelerden yöreye gelen Hristiyanlar kendileri için kutsal olan Meryem Ana Suyunu ziyaret edip suyundan içmekte, hatta çocuklarını bu suyla vaftiz etmektedirler. Hz. İsa ve Hz. Meryem'in bu subaşında konakladığına inanılmaktadır. Meryem Ana Suyu'nun cüzzam, isilik, nefes darlığı gibi birçok hastalığa da iyi geldiği söylenir.

Demir Köprü

Antakya-Reyhanlı yolu üzerinde Asi nehri üzerine kurulmuştur. Roma köprülerine benzer

tarzda dört kemerli taş bir köprüdür. Hicri 1161 yılında tamir geçirmiştir.

Eski Antakya Evleri ve Sokakları

Antik çağdaki Antakya evlerinin bir avlu etrafında gelişen plan şemasına ve bazı mimari özelliklerine, asırlar sonra inşa edilmiş olan, eski Antakya evlerinde de rastlamak mümkündür. İçeride dönük yaşayış, sokak ile minimum ilişki ve antik çağdan bu yana süre gelen mahremiyet duygusu evlerin mimari karakterini oluşturan en önemli özellikler olmuştur. Birbirine benzeyen ve genellikle iki katlı olan evler taş, kerpiç ve ahşaptan yapılmıştır. Evlerin cepheleri genellikle güney ve batıya bakmaktadır.

Hatay Mutfağı

Hatay Mutfağı

Türk Mutfağı içinde, son derece zengin yapısıyla Hatay mutfağının önemli bir yeri vardır. Yörenin güzellikleri, renkleri ve tatları mutfağa yansımıştır. Hatay mutfağının temel öğeleri arasında bulgur, et, baharat, nar ekşisi, turşu, domates ve biber salçası ile tuzlu yoğurt yer almaktadır. Hatay'da her mevsim bol sebze ve meyve bulunmaktadır. Genellikle yazdan domates, patlıcan, biber vb. sebzeler kurutulur; bulgur, çökelek, peynir çeşitleri, tuzlu yoğurt hazırlanıp kış için saklanır. Özellikle çökeleğin katık ekmeği, börekleri ve salatası yapılır. Künefe peyniri ise, Hatay mutfağına has künefe yapımında kullanılan özel bir peynirdir.

Yapılan kebapların ve sulu yemeklerin önemli bir yer tuttuğu Hatay Mutfağı'nda yemeklerin lezzetini baharat, acı ve ekşi belirler. Ayrıca sebze yemeklerinin etle birlikte hazırlanıp bol salçalı ve biberli pişirilmesi oldukça yaygındır. Bağlarda, kırlarda kendi kendine yetişen kömeç, nane, maydanoz, kekik gibi şifalı bitkiler sürekli kullanılır.

Hatay'da bulgurla yapılan yemekler oldukça fazla ve çeşitlidir. Oruk ve ekşi aşı (yoğurt aşı) Hatay mutfağının ünlü ve emek isteyen özel yemekleridir. Çiğ köfte ise bu yörede kavrulmuş kıyma ile birlikte yenir.

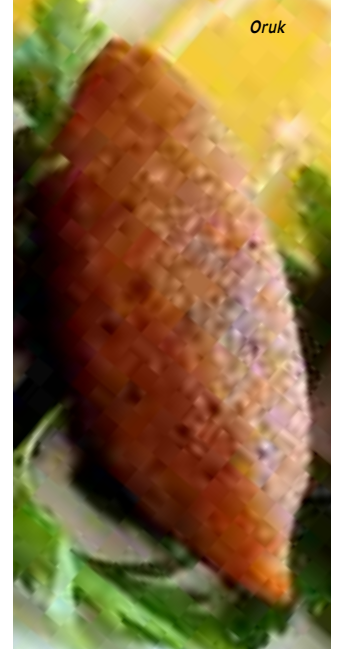
Yöredeki soğuk mezelerin de lezzet yönünden zenginliği dillere destandır.

Hatay mutfağının en önemli tatlılarının başında künefe gelir. Bayramlarda ve özel günlerde ise pasta ve kurabiye çeşitleri yapılır.

Hatay Mutfağının Önemli Yemekleri

Humus
Süzme yoğurt
Cevizli biber (muhammara),
Bakla ezmesi kısır (sarma içi)
Taze çökelek salatası
Küflü çökelek salatası
Zahter (Kekik) salatası
Zeytin salatası
Patlıcan salatası (abagannuç)
Tarator
Çiğ köfte
Serimsek Yoğurtlama
Öcce
Oruk
Sac oruğu
Yoğurt aşı (ekşi aşı)
Şiş börek
Herise (Keşkek ya da Aşşir)
Mercimekli aş
Kabak borani
Ispanak Borani
Kağıt kebabı
Tepsi kebabı
Kaytaş böreği
Katıklı ekme
Biberli ekme
Tandır ekmeği
Sac ekmeği
Pide Bazlama
Halebi ekmeği
Künefe
Burma kadayıf
Şan tatlısı
Peynirli un helvası
Peynirli irmik helvası
Billuriye
Tulumba tatlısı
Züngül
Taş kadayıf
Külçe kerebiç
Kömbe
Hurmali kurabiye

Geleneksel El Sanatları

Sap ve Hasır Örmeciliği:

Altınözü ilçesinin Altınkaya Beldesi'nde, Antakya'da ve Antakya'nın Sofular köyünde üretilen örme işleri, yerli ve yabancı turistler tarafından en çok aranan el işleridir.

Defne (Gar) Sabunu ve Şampuanı:

Akdeniz Bölgesi'ne has Gar bitkisinden (Defne'den) elde edilen yağlarla yapılan ve kendine has kokusu olan gar sabunu ve defne şampuanı imal edilmekte, yurtiçi ve yurtdışına satılmaktadır.

Dantel İşçiliği:

Özellikle Harbiye'de, ev hanımlarının yaptığı dantel işleri, çarşılarında ve turistik yerlerde satılmaktadır.

Ferforje Sanatı Antakya'da yapılan demir kapılar Gotik-Barok tarzında işlenmektedir

Demircilik:

Demirciler Çarşısı'nda geleneksel demir işçiliğinin eserleri olan çekiç, orak, bıçak gibi aletler yapılmaktadır.

Bakırcılık: Antakya'da özellikle Uzun Çarşı bölgesinde yapılan bakır eşyalar daha çok turistik ve hediyelik eşya olarak kullanılmaktadır.

Kalaycılık: Bakırcılıkla orantılı olarak kalaycılığa olan talep de giderek azalmaktadır.

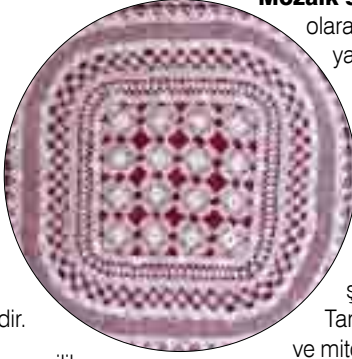
Bıçakçılık: Yörede sap kısımları çeşitli işlemlerle biçimlendirilen el işi bıçaklar yapılmaktadır.

Keçe Yapımı: Keçe dokunmamış kumaşlar grubunda yer alan bir el sanatı ürünüdür.

Saraçlık:

Ham deri işlenerek yapılan, at arabaları için koşum ve eyer takımları, bavul, çanta gibi ürünler günümüzde de yapılmaya devam etmektedir.

Mozaik sanatı: Ağırıklı olarak Harbiye'de yaygındır.

Doğadan toplanmış serpantin ve benzeri taşların doğal yöntemlerle yontulması ile şekillendirilir.

Tarihi uygarlıkların ve mitolojik konulu

eserlerin ve heykellerin taklitleri üretilmektedir.

Başarılı olan örnekler yerli ve yabancı turistler tarafından ilgi görmektedir.

Semercilik:

Semercilik de tıpkı tarakçılık, kaşıkcılık gibi unutulmaya yüz tutmuş, artık çirak alamayan meslekler halini almıştır.

Çıkrıkçılık: İplik sarmak gibi işlerde kullanılan ve ayakla çevrilen dolaba çıkrık, bu dolapları yapanlara da çıkrıkçı denir.

İpekçilik: Daha çok Harbiye ve Samandağ yörelerinde yapılır. Az sayıda aile tarafından üretilen ipek dokumalar çok beğenilmekte ve talep görmektedir.

Antik Sikkecilik: Tarihte bir çok uygarlığa ev sahipliği yapmış Harbiye'nin zengin tarihsel birikimi sikkelerini bugüne taşıyanların en önemli temsilcisi İbrahim Süner'dir. Süner'in altın, bronz ve gümüşten yaptığı sikkeleri gerçeğinden ayırt etmek uzmanlık gerektirir.

Ağaç oymacılığı: Ağaç oymacılığının, günümüzde çok az temsilcisi kalmıştır. Her türlü konu geleneksel yöntemlerle ağaca oyularak uygulanmaktadır. Daha çok mobilya, dekoratif ve hediyeelik eşyalar, heykeller tarzında ürünler yapılmaktadır.

Yontu (heykel) sanatı:

Ağırıklı olarak Harbiye'de yaygındır. Doğadan toplanmış serpantin ve benzeri taşların doğal yöntemlerle yontulması ile şekillendirilir.

Tarihi uygarlıkların ve mitolojik konulu eserlerin ve heykellerin taklitleri üretilmektedir.

Başarılı olan örnekler yerli ve yabancı turistler tarafından ilgi görmektedir.

Üfleme cam sanatı:

Geleneksel yöntemlerle yapılmakta olup, üretilen eserler mimaride, dekorasyonlarda ve duvar döşemelerinde kullanılmaktadır. Turistler daha çok gözyaşı ve parfüm şişelerine ilgi göstermektedir. Hatay'da bu işin tek temsilcisi Şadi Asfuroğlu'dur.

Hatay'ın İlçeleri

İskenderun

Tarih Öncesi: Kentin kuruluşu tarih öncesi devirlere dayanmaktadır. M.Ö. 2000'li yıllarda burada Hititler'e bağlı Kadu Beyliği'nin kurulduğu bilinmektedir. İskenderun, Doğu Roma-İslam rekabeti sırasında defalarca el değiştirmiştir. Osmanlı yönetiminde seçkin bir hayat sürdüren İskenderun, ticari ve stratejik özelliğini, giderek arttıran bir yoğunlukla sürdürdü. 1839'da Tanzimat ile birlikte yapılan idari düzenlemeyle İskenderun, Payas ve Belen ile birlikte Adana eyaletine bağlanmıştır. 19. Yüzyılın sonlarında

Osmanlı topraklarında ilk petrol İskenderun'un Çengen köyünde bulunmuştur. 12 Kasım 1918 günü İskenderun, Fransız askerleri tarafından işgal edilmiştir. Hatay Devleti döneminde Meclis anavatanı katılma kararını alınca, Türkiye sınırlarına dahil olmuştur. 5 Temmuz 1938 günü Türk ordusu İskenderun'a girmiştir.

İskenderun Amanos dağlarının eteğinde kurulmuştur. Akdeniz iklimi hüküm sürer. Yılın 6-7 ayı yazdır. Nüfusu yaklaşık 180 bindir. Kırsal kesimin tamamı tarımla ilgilidir.

Çelik Boru, OYSA İskenderun Çimento Sanayii, TOSYALI Demir Çelik, Petrol Ofisi Tesisat Müdürlüğü, ÇEKİSAN Petrol Dolum Tesisleri bulunmaktadır.

İskenderun, sahip olduğu tarihi, turistik kültürel ve doğal güzellikleriyle dikkat çeken bir ilçedir. Doğal ve kültürel zenginlikleri yanında yayla ve denizin yan yana olması, her türlü sebze ve meyvenin yetişmesi yöre insanının hayat tarzı üzerinde ve özellikle mutfağa yansıyan zenginlikte kendini göstermektedir.

İlçede 5- 9 Temmuz tarihleri arasında Uluslararası İskenderun Turizm ve Kültür Festivali, Akçalı Beldesinde 30 Mart'ta, Gözcüler Beldesinde 14 Nisan'da Yumurta Bayramı Festivali yapılarak, baharın gelişi kutlanmaktadır. Arsuz Beldesinde Ağustos ayında Arsuz Uluslararası Geleneksel Kültür ve Sanat Festivali yapılarak, konser, tiyatro, halk oyunları v.b. etkinlikler yapılmaktadır.

İlçenin önemli sanayi kuruluşları arasında İskenderun Demir Çelik, Yazıcı Demir Çelik, Ekinciler Demir Çelik, Atakaş Şirketler Grubu, Şahin Kömür, Gübre Fabrikaları A.Ş., Noksel

İskenderun Demir Çelik Fabrikası'ndan

Altınözü

Altınözü İlçesi, 1516 yılında Osmanlı İmparatorluğu sınırlarına katılarak Antakya Vilayetine bağlanmıştır. 1.Dünya Savaşından sonra Fransızların eline geçmiş, 23 Haziran 1939'da Anavatan'a katılmıştır.

Altınözü adının Osmanlılar zamanında verildiği, o devirde düzenlenen tapu kayıtlarından, Altınözü isminin geçmesinden anlaşılmaktadır. Altınözü, Müslüman Araplarca alınmasından sonra kale tipi şato anlamına gelen Kasr denilmeye başlanmış ve zamanla bu kelime bozularak, halk arasında Kuseyr denilmeye başlanmıştır. Altınözü, Hatay'ın güneyinde, Suriye ile sınırı olan bir ilçedir. Yüzölçümü 357 kilometrekare, rakımı 325 metre, Antakya'ya uzaklığı 23 kilometredir. Doğusunda ve güneyinde Suriye, kuzeyinde Antakya ve batısında Yayladağı

Yörenin en lezzetli zeytinleri ve zeytin-yağları Altınözü'de üretilmektedir.

İlçesi sınır komşusudur. İklim olarak akdeniz iklimi ile kara iklimi arasında bir geçiş arz eder. İlçenin toplam nüfusu 61 bindir. 40 köyü bulunmaktadır. Altınözü'nün başlıca geçim kaynağı tarım ve hayvancılıktır. İlçe toprakları hemen hemen her türlü tarıma elverişlidir. İlçe halkının belli başlı gelir kaynağı zeytin, buğday ve tütündür.

Koz Köprüsü

Belen

1552 yılında Halep'le İskenderun arasında yeni bir yol aranırken şimdiki ilçenin bulunduğu yere Kanuni tarafından camii, hamam ve han yaptırılmış ve buraya 250 derbentçi (geçit korucusu) yerleştirilmiştir. Birkaç yıl sonra hükümet buraya 65 aile daha nakletmiş ve Tepecik tımarı adını vermiştir. Halka burada topraklar verilerek, bu topraklar vergiden muaf tutulmuştur. 1770 yılında Adana Valisi Abdurrahman Paşa Belen'e daha çok nüfus yerleştirerek burasını bir kasaba haline getirmiş ve buraya Beylan adını vermiştir.

İlçenin yüzölçümü 213 kilometrekare, denizden yüksekliği 600 metredir.

İlçe, kışlarının soğuk ve yağışlı, yazlarının ise serin olması dolayısı ile bir sayfiye yeridir. Özellikle İskenderun ile Kırıkhan'ın sıcaklarından

Kanuni Sultan Süleyman Camii

bunalar halk yaz aylarında yayla amacıyla ilçeye gelmektedir. Yaz aylarında buna bağlı olarak ilçenin nüfusu 28 binden, iki katına çıkmaktadır. Bağlı 10 köyü bulunmaktadır.

İlçe halkının çoğunluğu başta İskenderun demir-çelik fabrikaları olmak üzere, yine İskenderun'da bulunan iş yerlerinde çalışmaktadır. Köy halkı ise bağ ve bahçecilik yanında hayvancılık yaparak geçimlerini temin etmektedirler.

Dört Yol

Dört Yol'un kuruluşu Türklerin Anadolu'ya hâkimiyeti sırasında gerçekleşmiştir. 1909 yılında ilçe merkezi olmuştur. İlçe 1918 yılında Fransızlar tarafından işgal edilmiştir. Milli Mücadelenin başlatılmasında İLK KURŞUN 19 Aralık 1918 tarihinde burada atılmıştır. İşgale karşı çete savaşlarıyla direnilmiş ve 9 Ocak 1922 tarihinde ilçe işgalden kurtarılmıştır. Gazi Mustafa Kemal Atatürk; 14 Ocak 1925, 16 Mayıs 1926 ve 15 Şubat 1931 tarihlerinde olmak üzere toplam 3 defa Dört Yol'u ziyaret etmiştir.

7 Temmuz 1939 tarihine kadar Adana iline bağlı olan Dört Yol, Hatay'ın anavatanı ilthakı ile bu tarihten itibaren Hatay iline bağlı ilçe olmuştur.

İlçenin kuzeyinde Erzin, güneyinde ise İskenderun bulunmaktadır. Yazları sıcak ve kurak, kışları ılık ve bol yağışlı geçmektedir. İlçenin yüzölçümü

İlk Kurşun Anıtı

504 kilometrekaredir. Toplam nüfusu 144 bindir. Bağlı 6 köyü bulunmaktadır.

İlçenin başlıca geçim kaynakları tarım ve sanayidir. Başlıca tarım ürünleri mandarin (satsuma), portakal (washington), buğday, taze fasulyedir.

Erzin

Erzin'in Fatih Sultan Mehmet ile Uzun Hasan arasında 1473 yılında yapılan Otlukbeli Savaşı'ndan sonra Doğu'dan gelen Türk Boyları tarafından kurulduğu; adının da Orta Asya'da Tannu (Tanrı) Dağları civarında bulunan Erzin şehrinin isminden geldiği ileri sürülmektedir.

Erzin çevresinde, tarihi 3500 yıl öncesine kadar uzanan İsos Harabeleri, su kemerleri, Romalılar ve Persler'e ait mezarlar, kilise ve kale kalıntıları ile diğer bazı tarihi eserler bulunmaktadır.

Birinci Dünya Savaşı'ndan sonra Erzin, Fransız ve Ermenilerin işgaline uğramış, dört yıl kadar işgal altında kalmış ve 8 Ocak 1922 tarihinde istiklaline kavuşmuştur; bu tarih ilçenin Kurtuluş Günü olarak kutlanmaktadır.

İlçe Amanos Dağları'nın

Erzin İçmeleri: İlçenin 3 kilometre doğusunda yer alan Erzin içmeleri özellikle yaz aylarında iç turizme hitap eder. 150 yatak kapasiteli Belediye Moteli ile şahıslara ait pansiyonlar artan talebi karşılamakta güçlük çekmektedir. Sıcaklığı 24 derece olan bu sular sindirim sistemi hastalıkları, böbrek ve idrar yolları rahatsızlıkları ve metabolizma bozukluklarına olumlu etki yapmaktadır.

Hassa

Hassa ilçesi 1864-1865 yıllarında Amanos dağlarında yaşamakta olan "Ulaşlı" boyunun isyanı üzerine bölgeye gönderilen Osmanlı Fırka-ı İslâhiye birlikleri komutanı olan İbrahim Derviş Paşa'nın isyanı bastırarak bölgede konaklaması ile kurulmuştur.

Birinci Dünya Savaşı sırasında Fransızlarca işgal edilen İlçe Kasım 1921'de işgalden kurtulmuştur. Halk arasında bu tarih 15 Kasım olarak bilinmekte ve bu tarih Kurtuluş Bayramı olarak kutlanmaktadır.

Hassa ilçesi, Hatay'ın kuzeyinde yaklaşık 80 kilometre uzaklıkta, Amanos Dağları'nın eteğindedir. Rakımı 400 metre, yüzölçümü 495 kilometrekaredir.

İlçede genel özellikleri itibarı ile Akdeniz iklimi hakimdir. Bağlı 28 köy, 11 mezra bulunmaktadır.

İlçe ekonomisi genel olarak

tarıma dayanmaktadır. Hayvancılık genellikle köylerde mera hayvancılığı olarak yapılmaktadır.

İlçe tarımında bağcılık büyük önem taşımaktadır.

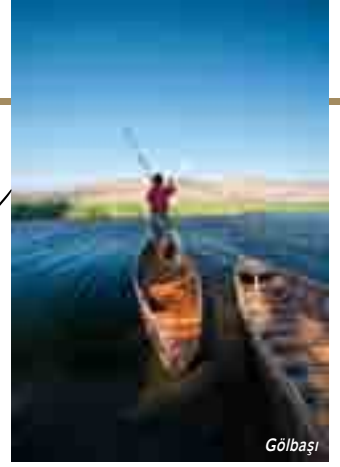
Kırıkhan

Kırıkhan'ın tarihi yapısı M.Ö. 3000 yıllarına kadar uzanmaktadır. Helenistik dönemin izlerini taşıyan Darb-ı Sak kalesi ile ova boyunca bir dizi halinde yer alan höyükler Kırıkhan'ın bir güvenlik ve haber alma merkezi olarak yapılandırıldığını ortaya koymaktadır. Halen tescilli 34 höyük mevcuttur.

Kırıkhan, Akdeniz'den doğuya açılan ticaret yollarının kesiştiği yerde olması dolayısıyla Osmanlı İmparatorluğu döneminde de yerleşim bölgesi olarak gelişimine devam etmiştir.

Osmanlı İmparatorluğu'nun son dönemlerinde Belen kazasına bağlı bir nahiye iken 1924 yılında ilçe merkezi olan Kırıkhan, 1939 yılında Türkiye Cumhuriyeti yönetimine girmiştir.

Doğusunda Suriye ve Kumlu, batısında Belen, kuzeyinde Hassa, güneyinde Antakya ve Kumlu bulunmaktadır.

Gölbaşı

İklimi tipik Akdeniz özelliklerini taşır. Zengin bir toprağa sahip ve her türlü tarıma elverişli olan ilçede ağırlıklı olarak pamuk, buğday ve mısır tarımı yapılmaktadır.

İlçe, Beyazıd Bestami Türbesi'nin bulunduğu Helenistik dönemden kalma kale kalıntısı ve su kemerleri ile özellikle iç turizmin ilgisini çekmektedir.

İlçede her yıl Mayıs ayının ilk veya ikinci Pazar günü Bahar Şenlikleri, yine her yıl Mayıs ayının son haftası "Beyazıd Bestami" yi anma günü etkinlikleri düzenlenmektedir. 6 Temmuz'da ise Kırıkhan'ın Kurtuluşu etkinlikleri ve bu kapsamda Kavun Festivali yapılmaktadır.

Dana Ahmetli Köprüsü

Kumlu

Amik ovasının merkezinde bulunan ilçe 09.05.1990 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi'nce kabul edilen kanun ile kurulmuştur. İl merkezine 40 kilometre uzaklıkta olan ilçenin batısında Antakya, güneyinde Reyhanlı, kuzeyinde Kırıkhan ilçeleri yer almakta, doğusunda ise 22 kilometrelik Suriye sınırı bulunmaktadır. Akdeniz iklimi hüküm sürmektedir.

İlçe nüfusu 14 bindir. Bağlı 13 köyü bulunmaktadır. Halkın yüzde 85'i çiftçilikten geçimini sağlamaktadır.

Kumlu'da Hamamat olarak bilinen kaplıcanın suyu 37 derecedir. Şifalı su özelliği ile birçok hastalığın tedavisinde kullanılmaktadır.

Hamamat Kaplıcası

Reyhanlı

Göçebe Türk boyları 16. yüzyıldan itibaren Reyhanlı'ya yerleşmeye başlamışlardır. 1918 yılında Fransızlar tarafından işgal edilen ilçe 8 Temmuz 1938'de işgalden kurtarılıp, Anavatana katılmıştır.

Reyhanlı'nın yüz ölçümü 406 kilometrekaredir. Akdeniz iklimi hakimdir. Doğusunda Suriye, güneyinde Suriye ve Altınözü, batısında Antakya ve kuzeyinde Kırıkhan ve Kumlu ilçeleri bulunur. İlçeye bağlı 31 köy vardır. Cilvegözü sınır kapısı bu ilçededir. Nüfusu 82 bindir.

İlçede genellikle tarıma dayalı ekonomi hâkimdir. Pamuğun yanı sıra arpa, buğday, mısır, soğan, havuç, sebze ve meyve üretilmektedir.

Mustafa Şevki Paşa Büyük Camii

Reyhanlı ve çevresinin kültürü tarih öncesi çağlara dayanır. Tel-Tainat ve Tel-Atçana'da tarih öncesi döneme ait yerleşim alanları bulunmuştur. Ayrıca yörede bulunan tarihi yerlerden bir kısmı şunlardır.

Kızlar Sarayı, Artah Kalesi, İmna Kalesi, Kaya Mezarları

Yenişehir Gölü

Samandağ

Türkiye'nin en eski yerleşim merkezlerinden biri olan ilçe M.Ö. 305 yılında Selevkos Nikator tarafından Musa dağı eteklerinde, deniz kıyısına uzanan alanda Antakya'nın bir liman kenti olarak kurulmuştur.

XVI. yüzyıl başlarından 1918'e kadar Osmanlı hakimiyetinde kalmıştır. 1918-1939 yılları arasında Fransız işgali altında kalan bölge, Samandağ halkının örgütlenmesi ve anavata katılmak için büyük çaba göstermesiyle 1939'da Türkiye Cumhuriyeti yönetimine katıldı. İlçe, adını, kuzey doğusundaki St.Simon (Sen'an) dağından almıştır. 23 Temmuz ilçenin Kurtuluş Günü olarak kutlanmaktadır.

Tipik Akdeniz iklimi hakimdir. Asi nehri ilçe merkezinden Akdeniz'e dökülür. Yaklaşık 30 kilometre uzunluğunda bir kıyı şeridine sahip olan ilçenin kumsal uzunluğu 14 kilometreden fazladır.

Titus Tüneli

İlçenin nüfusu 129 bindir. İlçe ekonomisi tarıma dayanmaktadır. Narenciye çeşitleri, açık alanlarda üretilen sebze ve meyve çeşitleri, sera altı turfanda sebzeleri bol miktarda yetiştirilmektedir. Organik tarım, balıkçılık, ticaret, ulaşım ve nakliyecilik geçim kaynaklarındandır.

Beşikli Mağara

Yayladağı

Eski bir yerleşim yeri olan Yayladağı ilçesi VII. Yüzyılda Abbasilerin hakimiyetine girmiş, Avar Türklerinin, Savcılar Aşiret Reisi Kasım Bey burada bir camii bir okul ve köprü yaptırmıştır. Bu eserlerden köprü ve cami günümüzde de Kasım Bey adıyla anılmakta ve halen kullanılmaktadır. I. Dünya Savaşı'nın sonunda ilçe Fransız işgaline uğramış ve 18 yıl Fransız yönetiminde kalmış, 1939 yılında Türkiye Cumhuriyeti Devletine katılmıştır.

İlçe Türkiye'nin en güneyinde

ve Akdeniz bölgesi içerisinde bulunmaktadır. Yüzölçümü 366 kilometrekare, rakımı ise 450 metredir. Doğusunda Suriye, Antakya ve Altınözü ilçesi, batısında Akdeniz ve Suriye kuzeyinde Samandağ ilçesi ve güneyinde de Suriye bulunmaktadır. Tipik bir Akdeniz iklimine sahiptir.

İlçenin nüfusu 23 bin, köy sayısı 33'tür

Halkın gelirinin büyük bir kısmı tarıma dayanmaktadır.

Yuvadibi

Çevlik'te balık avcılığı

İskenderun'da Yamaç Paraşütü

Affan Kahvesi'nde Haytalı molası

Yayladağı'da Aba Güreşi

Antakya Merkez, Köprü Meydanı ve Eski Meclis Binası

Meyan şerbeti Antakya'da içilir.